

Lovforslag nr. L 89, Fremsat den 11. november 2004 af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område og lov om integration af udlændinge i Danmark

(Bekæmpelse af misbrug af sociale ydelser mv., udvidelse af kontrolbeføjelser, indførelse af sanktioner, hurtig beskæftigelsesindsats mv.)

§ 1

I lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., jf. lov-
bekendtgørelse nr. 708 af 13. august 2003, som
senest ændret ved § 1 i lov nr. 191 af 24. marts
2004, foretages følgende ændringer:

1. I § 87, stk. 1, indsættes efter »en effektiv kar-
rantæne på«: »mindst 74 og«.

2. I § 87, stk. 2, ændres »37 timer« til: »74 ti-
mer«.

3. I § 87 a, stk. 1, indsættes efter »en effektiv kar-
rantæne, jf. § 87, stk. 3, på«: »mindst 74 og«.

4. I § 87 a, stk. 2, ændres »37 timer« til: »74 ti-
mer«.

5. I § 91 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan
efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fast-
sætte nærmere regler om, at de oplysninger, der
er nævnt i stk. 1, nr. 1, med angivelse af cpr. nr.,
samt hvilken løn den pågældende får, skal regi-
streres hver dag fra beskæftigelsens start. Regi-
streringen kan være papirbaseret eller digital.

Stk. 5. Registreringen efter stk. 4 skal til en-
hver tid på begæring forevises Arbejdsdirekto-
ratet til brug for administrationen af forsikrings-
systemet.«

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 6-10.

6. I § 91, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1
og 5« til: »stk. 1 og 7«.

7. I § 91 a, stk. 1, indsættes efter »lokaler m.v.«:
» samt på arbejdssteder uden for virksomhedens
lokaler«.

8. I § 91 a, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt
punktum: »Direktoratet kan ikke uden retsken-
delse foretage eftersyn i private hjem.«

9. § 91 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Personer, der træffes i beskæftigelse
ved eftersynet efter stk. 1, skal efter anmodning
oplyse navn, adresse og fødselsdato, ansættel-
sesperiode og løn- og ansættelsesforhold, samt
om de aktuelt modtager ydelser fra en arbejds-
løshedskasse.«

§ 2

I lov om aktiv socialpolitik, jf. lovbekendtgø-
relse nr. 709 af 13. august 2003, som ændret ved
§ 3 i lov nr. 1168 af 19. december 2003, § 1 i lov
nr. 282 af 26. april 2004 og § 1 i lov nr. 423 af 9.
juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. I § 25 b, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »§§ 38 a,
39«: », 40 a, stk. 1,«.

2. Efter § 40 indsættes:

»Sanktion ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde

§ 40 a. En person, som mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3.

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger.

Stk. 3. En person, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat, og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp.

Stk. 4. Nedsættelsen efter stk. 1-3 sker tilsvarende i hjælpen til ægtefællen. Den nedsatte hjælp til ægtefællen efter stk. 3 er ligeledes tilbagebetalingspligtig.

Stk. 5. En person, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1-4.

Stk. 6. Nedsættelsen sker i hjælpen fra første hele kalendermåned efter afgørelsen. Tilbagebetalingskravet beregnes på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person eller dennes ægtefælle tillige er omfattet af en sanktion efter § 38 a, § 41 eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-4, indtil sanktionen efter § 38 a eller § 41 er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen efter stk. 1-4 allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sank-

tionen, indtil sanktionen efter § 38 a eller § 41 er afviklet, eller der på ny ydes hjælp.

Stk. 7. Nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1-3 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen.

Stk. 8. Kommunen træffer afgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-7.

Stk. 9. Tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 3 og 4 sker efter § 95.

§ 40 b. En person, som mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter

- 1) § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, stk. 4 eller stk. 12,
- 2) § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og stk. 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, eller
- 3) § 25 a.

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 20 uger. Hvis oplysningspligten har været tilsidesat tre eller flere gange inden for de seneste 5 år, skal hele hjælpen tilbagebetales for 20 uger for hver gang oplysningspligten er tilsidesat.

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 1 og 2 sker tilsvarende i hjælpen til ægtefællen.

Stk. 4. Beregningen af tilbagebetalingskravet sker på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person eller dennes ægtefælle tillige er omfattet af en sanktion efter § 41 eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-3, indtil sanktionen efter § 41 er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen efter stk. 1-3 allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter § 41 er afviklet, eller der på ny ydes hjælp.

Stk. 5. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-4.

Stk. 6. Tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-3 sker efter § 95.«

§ 3

I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, jf. lovbekendtgørelse nr. 761 af 11. september 2002, som ændret ved § 5 i lov nr. 1032 af 17. december 2002, lov nr. 1033 af 17. december 2002, lov nr. 372 af 8. maj 2003, § 3 i lov nr. 417 af 10. juni 2003, lov nr. 1153 af 19. december 2003, lov nr. 1201 af 27. december 2003 og § 2 i lov nr. 282 af 26. april 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 26 indsættes:

»§ 26 a. En arbejdsgivers ret til refusion af dagpenge fra kommunen efter § 26 bortfalder i det pågældende arbejdsforhold fra den dag, hvor lønmodtageren i forbindelse med et kontrolbesøg træffes i arbejde hos arbejdsgiveren og indtil det tidspunkt, hvor der foreligger dokumentation for, at lønmodtageren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Stk. 2. Hvis arbejdsgiveren mod bedre vidende uberettiget har modtaget refusion af dagpenge i et arbejdsforhold, udelukkes arbejdsgiveren ved lønmodtagerens efterfølgende sygemeldinger i det pågældende arbejdsforhold fra retten til refusion af dagpenge fra kommunen i en periode på 6 måneder.

Stk. 3. En udelukkelse fra retten til refusion af dagpenge fra kommunen efter stk. 2 sker med virkning fra den dag, hvor arbejdsgiveren i det pågældende arbejdsforhold mod bedre vidende uberettiget har modtaget refusion af dagpenge.«

§ 4

I lov nr. 419 af 10. juni 2003 om en aktiv beskæftigelsesindsats, som ændret ved § 4 i lov nr. 423 af 9. juni 2004 og lov nr. 424 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. Efter § 21 indsættes i kapitel 7:

»Særligt vedrørende samtale og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

§ 21 a. Modtager Arbejdsformidlingen meddelelse om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed for en person omfattet af § 2, nr. 1, og om at den pågældende anmoder om dagpenge, aktiveringsydelse eller lignende, skal Arbejdsfor-

midlingen straks indkalde personen til en individuel samtale, der skal afholdes inden for en uge, fra meddelelsen er modtaget.

Stk. 2. Modtager kommunen meddelelse om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed for en person, som er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, skal kommunen straks indkalde personen til en individuel samtale, der skal afholdes inden for en uge, fra meddelelsen er modtaget.

Stk. 3. Arbejdsformidlingen eller kommunen skal inden for en uge efter samtalen i stk. 1 og 2 sørge for, at personer, der er omfattet af § 2, nr. 1 og 2,

- 1) bliver formidlet til et ordinært job,
- 2) søger særligt angivne job på Beskæftigelsesministeriets database (Job- og CV-banken), eller
- 3) får udarbejdet en jobplan og herefter inden for 2 uger får et tilbud efter kapitel 10-12.

Stk. 4. Indsatsen efter stk. 3, nr. 3, kan efter behov indledes med et tilbud om vejlednings- og afklaringsforløb på op til 2 uger.

Stk. 5. Har indsatsen efter stk. 3, nr. 1 og 2, ikke inden for 3 uger fra samtalen i stk. 1 og 2 ført til, at personen er påbegyndt et job, skal Arbejdsformidlingen eller kommunen umiddelbart herefter iværksætte en indsats efter stk. 3, nr. 3.«

§ 5

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 72 af 6. februar 2004, som ændret ved § 3 i lov nr. 191 af 24. marts 2004, foretages følgende ændringer:

1. I § 12 a, stk. 1, indsættes efter »lokaler m.v.«: »samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler«.

2. I § 12 a, stk. 1, indsættes efter 2. pkt., som nyt punktum: »Kommunen har ikke uden retskendelse adgang til at foretage kontrollen i private hjem.«

3. § 12 a, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, kan anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår, samt om de aktuelt modtager sociale- eller beskæftigelsesmæssige ydelser.«

§ 6

I lov om integration af udlændinge i Danmark, jf. lovbekendtgørelse nr. 1035 af 21. november 2003, som ændret ved § 4 i lov nr. 1165 af 19. december 2003, lov nr. 1206 af 27. december 2003, § 3 i lov nr. 423 af 9. juni 2004, § 2 i lov nr. 427 af 9. juni 2004, foretages følgende ændringer:

1. I § 25 a indsættes som stykke 5 og 6:

»Stk. 5. En kommunalbestyrelse, der på baggrund af en offentlig kontrolaktion modtager oplysninger, som rejser tvivl om, hvorvidt en udlænding, der modtager introduktionsydelse, opfylder sin rådighedsforpligtelse, skal straks indkalde udlændingen til en individuel samtale, der skal afholdes inden 1 uge fra det tidspunkt, hvor oplysningen er modtaget.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal, såfremt udlændingen er berettiget til introduktionsydelse og ikke har problemer ud over ledighed, inden 2 uger efter samtalen

- 1) formidle et ordinært job til udlændingen,
- 2) pålægge udlændingen at søge særligt angivne job på Beskæftigelsesministeriets database (Job- og CV-banken) eller
- 3) give udlændingen tilbud som led i introduktionsprogrammet eller pålægge udlændingen at fortsætte i tidligere tilbudte aktiviteter.«

2. Efter § 31 indsættes:

»§ 31 a. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, hvis udlændingen er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2. De i 1. pkt. nævnte 3 uger regnes fra den 1. i førstkommande måned efter kommunalbestyrelsens afgørelse efter 1. pkt.

Stk. 2. Hvis en udlænding, der er omfattet af stk. 1, på ny er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er

tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 20 uger. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Hvis en udlænding, der er omfattet af stk. 2, på ny er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at udlændingens introduktionsydelse er tilbagebetalingspligtig i 20 uger. Ved yderligere gentagelse skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter 1. pkt. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Er en udlænding, der er omfattet af stk. 1-3, gift med en person, der modtager introduktionsydelse eller hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 25, stk. 1-4 eller 12, eller § 25 a, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at ydelsen til ægtefællen er tilbagebetalingspligtig efter reglerne i stk. 1-3 eller efter lov om aktiv socialpolitik § 40 b.

Stk. 5. Perioder, hvori udlændingen ikke er berettiget til introduktionsydelse, herunder perioder, hvori udlændingens introduktionsydelse er ophørt efter § 31, indgår ikke i beregningen efter stk. 1-3 af den periode, hvori udlændingens introduktionsydelse er tilbagebetalingspligtig. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved afgørelse om tilbagebetalingspligt efter stk. 4.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens afgørelse om tilbagebetalingspligt efter stk. 1-4 bortfalder, når der er forløbet 5 år efter kommunalbestyrelsens afgørelse, uden at kommunalbestyrelsen har fastsat et tilbagebetalingskrav.

Stk. 7. § 95 i lov om aktiv socialpolitik finder anvendelse ved gennemførelse af tilbagebetalingskrav efter stk. 1-4.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2005.

Stk. 2. Gentagelsesvirkningen efter §§ 2 og 6 indtræder alene, hvor også den første tilsidesættelse af oplysningspligten ligger efter lovens ikrafttrædelse.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

I. Indledning

Lovforslaget er et led i regeringens indsats mod sort og illegalt arbejde og misbrug af sociale ydelser mv., som endvidere udmøntes i et lovforslag, som vil blive fremsat af skatteministeren.

Regeringen ønsker at sikre et godt arbejdsmarked, hvor alle kan arbejde og konkurrere på lige vilkår. Arbejdstagerne skal kunne forsørge sig selv ved reelt arbejde, og lovlydige virksomheder skal sikres mod unfair konkurrence fra virksomheder, der benytter sort og illegalt arbejdskraft.

Ledige skal – uanset om de er på dagpenge eller kontanthjælp mv. – stille deres arbejdskraft til rådighed for det legale arbejdsmarked. Deres arbejdskraft skal ikke bruges til at holde liv i ulovlige virksomheder og sikre ejerne af disse virksomheder sort profit til stor skade for lovlydige virksomheder.

Samtidig skal det sikres, at der fortsat er accept af og opbakning bag vores velfærdssamfund med ret til ydelser, der sikrer den enkelte og dennes familie et forsørgelsesgrundlag i tilfælde af arbejdsløshed mv. Hvis der ikke gribes ind imod misbrug af ydelser, er der risiko for, at den folkelige opbakning bag vores velfærdsydelser smuldrer.

Der gennemføres løbende kontrolaktioner for at modvirke og afdække omfanget af misbrug. På grund af aktionerne har der vist sig et mønster, hvor en stor del af de medarbejdere, som kontrollen støder på, uberettiget får dagpenge eller andre sociale ydelser, samtidig med at de arbejder.

Kontrolaktionerne viser således, at der sker et betydeligt misbrug af dagpenge og andre sociale ydelser. Det finder regeringen uacceptabelt. Ulovligheder skal have konsekvens.

For at imødegå misbruget foreslår regeringen, at de administrative sanktioner ved misbrug af dagpenge skærpes, og at der indføres nye sanktioner på områder, hvor der i dag ikke er administrative sanktioner for misbrug af reglerne. Endvidere foreslås en hurtig beskæftigelsesindsats for personer, der under en kontrol-

aktion træffes som ansat, og som samtidig uberettiget får udbetalt dagpenge eller sociale ydelser, eller hvor der kan rejses tvivl om pågældendes generelle rådighed. Endelig foreslås det, at Arbejdsdirektoratets og kommunernes kontrolbeføjelser udvides.

II. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

1. I lov om arbejdsløshedsforsikring mv. hæves minimumssanktionerne for svig og maksimumssanktionerne for uagtsomhed i forbindelse med udbetaling af dagpenge m.v. Endvidere udvides Arbejdsdirektoratets beføjelser i forbindelse med kontrolaktioner.
2. I lov om aktiv socialpolitik indføres der nye sanktioner for kontanthjælpsmodtagere og start-hjælpsmodtagere, der uberettiget får udbetalt hjælp, samtidig med at de arbejder.
3. I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel indføres nye sanktioner for arbejdsgivere, der får dagpengerefusion, samtidig med at den sygemeldte er i arbejde hos arbejdsgiveren.
4. I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indføres der pligt for Arbejdsformidlingen henholdsvis kommunerne til straks at sørge for en hurtig beskæftigelsesindsats for personer, der under en kontrolaktion træffes som ansat, og som samtidig uberettiget får udbetalt dagpenge, kontanthjælp eller starthjælp, eller hvor der kan rejses tvivl om pågældendes generelle rådighed.
5. I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område udvides kommunernes beføjelser i forbindelse med kontrolaktioner.
6. I lov om integration af udlændinge i Danmark indføres regler om tilbagebetaling af introduktionsydelse svarende til de foreslåede regler i lov om aktiv socialpolitik om tilbagebetaling af starthjælp mv. Endvidere foreslås det, at kommunerne, såfremt de modtager oplysninger om, at en udlænding, der modtager introduktionsydelse, træffes i beskæftigelse i forbindelse med en offentlig kontrolaktion, får pligt til at iværksætte en

hurtig beskæftigelsesindsats i lighed med de foreslåede regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Ad 1

Efter gældende regler sanktioneres svig eller forsøg på svig med mindst 37 timers og højst 962 timers effektiv karantæne. Ved gentagen svig inden for en periode på 5 år kan et medlem slettes som medlem af arbejdsløsheds-kassen.

Uagtsomhed sanktioneres med højst 37 timers karantæne, som gives, hvis tilbagebetalingsbeløbet er højere end 25 gange dagpengesatsen for fuldtidsforsikrede på konstateringstidspunktet. Hvis tilbagebetalingsbeløbet er 25 gange dagpengesatsen eller mindre, er karantænen ved uagtsomhed på 20 timer. Hvis beløbet udgør højst 2 gange dagpengesatsen, gives ingen karantæne.

Som et led i indsatsen mod misbrug af dagpenge mv. foreslås det at hæve minimumskarantænen for svig fra de nuværende 37 timer - svarende til en uges dagpenge - til 74 timer. Endvidere foreslås den maksimale karantæne ved uagtsomhed hævet fra 37 timer til 74 timer svarende til 2 ugers dagpenge. Den administrativt fastsatte karantæne ved uagtsomhed med mindre beløb hæves samtidig fra 20 til 37 timer. Det vil herved blive understreget, at selv mindre tilfælde af misbrug af dagpenge mv. ikke kan tolereres, men skal have konsekvens.

Personer, der idømmes en sanktion efter arbejdsløshedsforsikringsloven, kan være berettigede til kon-tanthjælp efter lov om aktiv socialpolitik. Det følger af denne lovs § 91, at hjælpen i disse tilfælde er tilbagebetalingspligtig.

Som led i en effektivisering af tilsynet med misbrug af dagpenge mv. foreslås det, at direktøren for Arbejdsdirektoratet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at arbejdsgivere dagligt skal registrere i en »logbog«, hvem der er beskæftiget i virksomheden, hvilket tidsrum de er beskæftiget, og hvilken løn der skal udbetales. Registreringen skal ske fra beskæftigelsesens start.

Det ligger heri, at der kun stilles krav om »logbog«, hvis virksomheden ikke på anden måde har foretaget de nævnte registreringer, fx ved ansættelsesbrev, løn-registreringer mv. Reglerne vil blive koordineret med tilsvarende regler, som forventes hjemlet i Skatteministeriets lovforslag.

Registret vil i tilsynssammenhæng kunne bruges til bl.a. at kontrollere misbrug med dagpenge mv., idet oplysningerne i »logbogen« vil kunne sammenholdes

med de ansattes samtidige ansøgninger om dagpenge mv.

Formålet er at sikre aktuelle oplysninger, herunder om hvem der er ansat ved såvel fastansættelser som dag til dag ansættelser.

En arbejdsgiver, som efter begæring ikke kan forevise en opdateret oversigt over beskæftigede ved kontrolbesøg, straffes med bøde.

Arbejdsdirektoratet kan efter gældende regler som et led i sin tilsynsbeføjelse uden retskendelse foretage eftersyn af lokaler, der benyttes af en virksomhed, hvis det skønnes nødvendigt for at indhente oplysninger om ansattes løn- og ansættelsesforhold til brug for tilsynet.

For at effektivisere og koordinere med andre myndigheders tilsyn, fx ToldSkat, foreslås Arbejdsdirektoratets mulighed for at foretage eftersyn udvidet til også at omfatte en virksomheds arbejdssteder, som ligger uden for de lokaler, der benyttes af virksomheden. Der kan fx være tale om byggepladser. Private hjem er fortsat undtaget fra kontrol.

Personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, skal efter anmodning oplyse navn, adresse og fødselsdato samt ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår.

Det foreslås, at de ansatte også skal oplyse om, hvorvidt de aktuelt modtager ydelser fra en arbejdsløsheds-kasse. Et bekræftende svar giver Arbejdsdirektoratet mulighed for at vejlede om de rettigheder og pligter, pågældende har i forbindelse med modtagelse af ydelser fra en arbejdsløsheds-kasse. Forslaget medvirker således til at undgå, at der sker uretmæssig udbetaling af dagpenge mv.

I praksis vil spørgsmålet ikke mindst være relevant i tilfælde, hvor en ansat fx oplyser, at pågældende »er lige startet«, »er på prøve« eller lignende.

Ad 2

Efter gældende regler kan en kommune alene træffe afgørelse om tilbagebetaling af uretmæssigt udbetalte ydelser, hvis en person ikke har oplyst om at være i arbejde og mod bedre vidende uberettiget har modtaget kontanthjælp eller starthjælp.

Som et led i bekæmpelsen af misbrug af sociale ydelser mv. foreslås det derfor at indføre administrative sanktioner på området.

For kontanthjælpsmodtagere og starthjælpsmodtagere, der uberettiget modtager hjælp, samtidig med at de arbejder, foreslås det, at hjælpen nedsættes eller skal tilbagebetales i op til 20 uger.

Den foreslåede sanktion for kontanthjælpsmodtagere over 25 år vil være, at hjælpen første gang ned-

sættes med 1/3 i tre uger. Anden gang nedsættes hjælpen med 1/3 i 20 uger. Ved tre eller flere gange nedsættes hjælpen hver gang med 1/3 i 20 uger. Samtidig gøres den nedsatte hjælp tilbagebetalingspligtig.

For øvrige foreslås, at hjælpen første gang skal være tilbagebetalingspligtig med 1/3 af hjælpen i tre uger. Anden gang skal hjælpen være tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 20 uger. Ved tre eller flere gange skal hele hjælpen være tilbagebetalingspligtig i 20 uger.

Kommunen skal foretage en konkret vurdering i hver enkelt sag om, hvorvidt oplysningspligten har været tilsidesat.

Ad 3

Efter gældende regler kan kommunen ikke give en administrativ sanktion, hvis en arbejdsgiver modtager refusion for sygedagpenge, samtidig med at den sygemeldte lønmodtager udfører arbejde hos arbejdsgiveren. Der skal alene ske tilbagebetaling af den uretmæssigt udbetalte refusion for de dage, hvor lønmodtageren har været i arbejde.

Som et led i bekæmpelse af misbrug af sociale ydelser mv. foreslås det derfor at indføre administrative sanktioner over for arbejdsgivere, som modtager refusion for sygedagpenge, samtidig med at den sygemeldte arbejder hos arbejdsgiveren.

Det foreslås, at arbejdsgiveren skal miste retten til refusion, indtil der foreligger dokumentation for, at lønmodtageren fortsat er uarbejdsdygtig. Hvis arbejdsgiveren mod bedre vidende uberettiget har fået refunderet dagpenge, skal arbejdsgiveren ved lønmodtagerens efterfølgende sygemeldinger udelukkes fra retten til refusion i 6 måneder for det pågældende arbejdsforhold.

Ad 4

Offentlige myndigheder, som fx ToldSkat, Arbejdsdirektoratet og kommunerne foretager enten alene eller i samarbejde løbende kontrolaktioner på arbejdspladser for at modvirke og afdække omfanget af misbrug af offentlige ydelser og sort arbejde.

Efter gældende praksis skal arbejdsløsheds-kassen henholdsvis kommunen foretage en rådigheds-vurdering, når de modtager meddelelse om, at en person, der modtager dagpenge mv., en kontant- eller start-hjælpsmodtager er mødt på arbejde i forbindelse med en kontrolaktion og efterfølgende bliver ledig.

Det foreslås, at der iværksættes en hurtig beskæftigelsesindsats over for ledige, der modtager dagpenge, aktiveringsydelse eller lignende, og hvor der på baggrund af kontrolbesøg kan rejses tvivl om deres generelle rådighed, fx fordi de arbejder, samtidig med at de modtager ydelser. Ved lignende ydelser tænkes fx på

statens voksenuddannelsesstøtte (SVU) og godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse (VEU).

Ligeledes foreslås det, at der iværksættes en hurtig beskæftigelsesindsats over for ledige, der modtager kontanthjælp eller starthjælp, hvor der på baggrund af kontrolbesøg kan rejses tvivl om deres generelle rådighed.

Proceduren for at sikre den hurtige indsats tænkes indført administrativt således, at hvis modtagere af dagpenge mv., modtagere af kontanthjælp eller start-hjælp mødes på arbejde i forbindelse med kontrolbesøg, foretages der en vurdering af, om der er mistanke om, at der sker misbrug af sociale ydelser mv. Dette sker på samme måde som i dag ved bl.a. at tale med den ansatte samt undersøge arbejdsgiverens optegnelser.

Hvis det herefter tyder på, at der sker misbrug af sociale ydelser mv., eller hvis den ansatte ikke giver de oplysninger, der kan kræves af tilsynsmyndigheden, er der grundlag for at rejse tvivl om pågældendes rådighed.

Arbejdsdirektoratet indberetter i så fald umiddelbart efter aktionen modtagere af dagpenge mv. til pågældendes arbejdsløsheds-kasse og modtagere af kontanthjælp eller starthjælp til kommunen.

Ved kommunale aktioner indberetter kommunen modtagere af dagpenge mv. til Arbejdsdirektoratet, der straks sender indberetningen videre til pågældendes arbejdsløsheds-kasse. Ved aktioner foretaget af ToldSkat indberettes modtagere af dagpenge mv. først til Arbejdsdirektoratet, der igen videresender indberetningen til arbejdsløsheds-kassen, mens modtagere af kontanthjælp eller starthjælp indberettes direkte til kommunen.

For modtagere af dagpenge mv. vil der administrativt blive fastsat regler om følgende:

Arbejdsløsheds-kassen har – efter modtagelsen af en indberetning fra Arbejdsdirektoratet - pligt til straks skriftligt at meddele modtageren af dagpenge mv., at pågældende har pligt til at henvende sig til arbejdsløsheds-kassen den første dag, pågældende vil bede om dagpenge mv. for, efter at pågældende har modtaget meddelelsen. Der vil først kunne udbetales dagpenge mv. fra den dag, pågældende henvender sig til arbejdsløsheds-kassen.

Henvender pågældende sig til arbejdsløsheds-kassen for at anmode om dagpenge mv., skal arbejdsløsheds-kassen straks give Arbejdsformidlingen underretning herom. Hvis pågældende ikke beder om dagpenge mv. de første 14 dage efter, at pågældende har modtaget meddelelsen fra arbejdsløsheds-kassen, vil

ret til dagpenge mv. ikke være betinget af forudgående henvendelse til arbejdsløsheds-kassen, og der vil ikke blive sendt underretning til Arbejdsformidlingen.

Modtagere af kontanthjælp eller starthjælp

Med forslaget til ny § 21 a i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen straks efter, at den har modtaget meddelelsen, indkalde pågældende til en individuel samtale, som skal finde sted inden for en uge efter, at kommunen har modtaget meddelelsen. I forbindelse med samtalen skal kommunen i overensstemmelse med de almindelige regler vurdere, om pågældende er berettiget til kontanthjælp/starthjælp, og om pågældende alene har ledighed som problem. Det forhold, at pågældende er truffet på arbejde, kan give en formodning for, at pågældende alene har ledighed som problem.

Har pågældende alene ledighed som problem, og er pågældende berettiget til starthjælp eller kontanthjælp, får kommunen efter forslaget til § 21 a pligt til - inden for en uge fra det tidspunkt, hvor kommunen har modtaget meddelelsen - at iværksætte en indsats, der sørger for, at pågældende enten

- bliver formidlet til et ordinært arbejde,
- søger bestemte job på Beskæftigelsesministeriets Job- og CV-bank (www.jobnet.dk), eller
- får udarbejdet en jobplan og herefter inden for 2 uger får tilbud efter kapitel 10 om vejledning og opkvalificering, kapitel 11 om virksomhedspraktik og/eller kapitel 12 om ansættelse med løntilskud. Skønner kommunen, at der - inden der udarbejdes jobplan - er behov for et kort vejlednings- og afklaringsforløb, kan dette iværksættes med en varighed på op til to uger.

Mulighederne er sideordnede, og det er op til kommunen at vurdere, hvilken indsats der hurtigst medvirker til, at pågældende opnår varig beskæftigelse og hel eller delvis selvforsørgelse.

Jobplan og tilbud skal udarbejdes og afgives efter de gældende regler om krav til jobplaner og tilbud. Det betyder bl.a., at tilbud efter kapitel 10-12 skal gives ud fra den enkeltes ønsker og forudsætninger samt arbejdsmarkedets behov, og at de kan gives enten hver for sig eller i kombination.

Hvis kommunen først forsøger at skaffe personen et job - ved at formidle job og/eller forpligtede pågældende til at søge bestemte job - og det viser sig, at dette ikke har ført til, at personen er begyndt i et job inden 3 uger fra samtalen, skal kommunen gå i gang med at udarbejde jobplan og give tilbud.

Får pågældende et job, følger det af de almindelige regler, at pågældende ikke længere er berettiget til kontanthjælp.

Det er kun kontanthjælpsmodtagere/startshjælpsmodtagere, der ikke har andre problemer end ledighed, der er omfattet af forslaget. Kontanthjælps- og starthjælpsmodtagere, som har andre problemer end ledighed, er ikke omfattet af kommunens pligt til at iværksætte en indsats efter forslaget til § 21 a, stk. 2. Begrundelsen er, at det kan være overordentligt vanskeligt for denne gruppe meget hurtigt at finde et relevant tilbud. De vil blive opfanget af de almindelige regler om pligt til tilbud.

Modtagere af dagpenge mv.

Med forslaget skal Arbejdsformidlingen straks efter, at den har modtaget underretning fra arbejdsløsheds-kassen, jf. ovenfor, indkalde pågældende til en individuel samtale, som skal finde sted inden for en uge efter, at Arbejdsformidlingen har modtaget underretningen.

Arbejdsformidlingen skal herefter på samme måde som kommunen iværksætte en indsats efter forslaget til § 21 a, stk. 3, jf. ovenfor.

Viser arbejdsløsheds-kassens rådighedsvurdering, som foregår samtidig med Arbejdsformidlingens indsats, at pågældende ikke står til rådighed for arbejdsmarkedet, og er pågældende i aktivering i et tilbud efter kapitel 10-12, skal tilbuddet ophøre. Viser arbejdsløsheds-kassens rådighedsvurdering, at pågældende står til rådighed for arbejdsmarkedet, men skal have en karantæne, kan deltagelse i et tilbud fortsætte. Dette følger af de gældende regler.

Ad 5

Kommunerne kan efter gældende regler som et led i deres tilsynsbeføjelse uden retskendelse foretage eftersyn af lokaler, der benyttes af en virksomhed, hvis det skønnes nødvendigt for at indhente oplysninger om ansattes løn- og ansættelsesforhold til brug for tilsynet.

For at effektivisere kommunernes tilsyn foreslås det, at kommunernes mulighed for at foretage eftersyn udvides til også at omfatte en virksomheds arbejdssteder, der ligger uden for de lokaler, der benyttes af virksomheden. Private hjem er fortsat undtaget fra kontrol.

Ligeledes foreslås det, at kommunernes mulighed for at anmode ansatte om at oplyse navn, adresse og fødselsdato, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår udvides til også at omfatte oplysning om,

hvorvidt de aktuelt modtager sociale- eller beskæftigelsesmæssige ydelser.

Et bekræftende svar giver kommunerne mulighed for at vejlede om de rettigheder og pligter, som vedkommende har i forbindelse med modtagelse af sociale- eller beskæftigelsesmæssige ydelser. Forslaget medvirker således til at undgå, at der sker uretmæssig udbetaling af ydelser.

I praksis vil spørgsmålet ikke mindst være relevant i tilfælde, hvor en ansat fx oplyser, at pågældende »er lige startet«, »er på prøve« eller lignende.

Hvis en kommune under et kontrolbesøg møder en borger fra en anden kommune, kan kommunen undersøge forholdene vedrørende borgeren og underrette bopælskommunen om resultatet af kontrollen.

Hvis kommunen i forbindelse med kontrol efter § 12 a i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område møder en borger, der oplyser, at vedkommende modtager ydelser efter arbejdsløshedsforsikringsloven, har kommunen ikke ret til at gennemføre yderligere kontrol af borgerens forhold på arbejdspladsen. Denne kontrol skal foretages af Arbejdsdirektoratet efter § 91 a, stk. 1, i lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. Kontrol af arbejdsgiveren efter skattekontrolloven kan fortsat kun ske af ToldSkat efter skattekontrolloven.

Forslaget svarer til forslaget i punkt 1 om Arbejdsdirektoratets adgang til at udføre tilsyn og personers oplysningspligt under tilsynet.

Ad 6

Det foreslås, at der i integrationsloven fastsættes regler, der svarer til de foreslåede regler i lov om aktiv socialpolitik om tilbagebetaling af sociale ydelser og til de foreslåede regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om en hurtig indsats over for personer, der uberettiget har modtaget sociale ydelser.

Efter de gældende regler har kommunalbestyrelsen adgang til at stille krav om tilbagebetaling af den ydelse, der er modtaget uberettiget. Med de foreslåede ændringer skærpes sanktionerne over for udlændinge, der uberettiget har modtaget introduktionsydelse, idet fortsat udbetaling af introduktionsydelse gøres helt eller delvist tilbagebetalingspligtig i perioder på tre eller 20 uger. Endvidere styrkes indsatsen over for misbrug af sociale ydelser, idet kommunalbestyrelsen får pligt til at iværksætte en hurtig beskæftigelsesindsats over for udlændinge, der har haft beskæftigelse uden at have oplyst kommunalbestyrelsen herom og samtidig har modtaget introduktionsydelse.

Administrative initiativer

Regeringens initiativer mod misbrug af dagpenge og andre sociale ydelser indeholder herudover elementer, som kan gennemføres administrativt. Dette gælder initiativer om

- forsøgsordning om at advisere virksomhederne om snarligt tilsynsbesøg,
- udarbejdelse af informationspjecer om reglerne,
- etablering af en ministeriel »Taskforce«,
- styrket myndighedssamarbejde.

Initiativet om et brev til virksomhederne om snarligt tilsynsbesøg tænkes udmøntet som et forsøgsprojekt sådan, at tilsynsmyndighederne efter et konkret skøn inden en tilsynsaktion kan beslutte at sende brev til virksomhederne om, at der snarligt vil blive foretaget tilsynsbesøg. Det vil fremgå af brevet, hvad tilsynsmyndighederne vil føre kontrol med under tilsynet. I brevet fastsættes der ikke nogen dag for tilsynsbesøget, men virksomhederne er med brevet gjort opmærksom på det snarlige tilsyn.

Virkningen af sådanne varslede tilsynsbesøg vil blive evalueret for at vurdere effekten, idet effekten vil kunne sammenholdes med effekten ved tilsyn hos virksomheder, der ikke har fået et brev om snarligt tilsynsbesøg.

Initiativet om informationspjecer tænkes udmøntet sådan, at der udarbejdes 2 pjecer, én rettet mod arbejdsgivere og én mod arbejdstagere om de krav, der stilles i forskellig lovgivning, om tilsyn og kontrol, om opdagelsesrisiko ved illegalt eller sort arbejde samt om konsekvenser. Pjecerne vil blive udarbejdet på forskellige sprog og omdeles bl.a. under kontrolaktioner.

Initiativet om en »Taskforce« udmøntes sådan, at der etableres en ministeriel »Taskforce«, som skal stå for koordineringen af indsatserne mod sort arbejde mv. og for den samlede overvågning af effekterne af de forskellige indsatser. »Taskforcen« skal desuden opsamle og formidle den viden, som erhverves i forbindelse med kontrolaktioner. Dette vil ske i overensstemmelse med forvaltnings- og persondatalovens regler.

Initiativet om et styrket myndighedssamarbejde går ud på at få afdækket, hvilke yderligere muligheder der er for at udveksle oplysninger mellem myndigheder i overensstemmelse med forvaltnings- og persondatalovens regler. Sigtet er at undersøge, om der er mulighed for at indføre flere og bedre muligheder for at udveksle oplysninger mellem forskellige myndigheder samt mulighed for en bedre koordination mellem myndighederne som led i opfølgningen efter kontrolaktioner.

Overvejelserne om iværksættelse af ovennævnte initiativer vil ske sideløbende med Tingets behandling af lovforslaget.

III. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

Forslaget om forlængelse af karantæneperioden og indførelse af »logbog«

Forslaget om en forlængelse af karantæneperioden fra 37 timer til 74 timer vurderes at medføre en offentlig mindredgift på ca. 25 mio. kr. årligt – i 2005 ca. 23 mio. kr. Nogle personer i karantæne vil være berettigede til supplerende kontanthjælp i karantæneperioden. Kontanthjælpen er dog tilbagebetalingspligtig. Det vurderes, at tilbagebetalingen efterfølgende vil ske hurtigt og i fuldt omfang, hvorfor det ikke skønnes at have økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Forslaget om indførelse af en daglig registrering af beskæftigede i en »logbog« vurderes ikke at have hverken økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

Forslag om sanktioner i form af nedsættelse/tilbagebetaling af kontanthjælp, starthjælp og introduktionsydelse ved uberettiget modtagelse af ydelse i forbindelse med arbejde

Forslaget vurderes primært at have præventiv effekt, således at færre vil arbejde og modtage uberettiget hjælp samtidig.

Det formodes at være et forholdsvis begrænset antal personer, som vil blive omfattet af de foreslåede sanktioner, bl.a. fordi en ydelsesmodtagers meddelelse til kommunen om arbejde umiddelbart efter et kontrolbesøg vil kunne indebære, at oplysningspligten må anses for at være overholdt, fx hvis ydelsesmodtageren har 1. arbejdsdag.

Forslaget skønnes ikke at have økonomiske konsekvenser af betydning, som kommunerne kan kompenseres negativt for. Forslaget vurderes dog i sig selv og særligt i sammenhæng med forslaget om hurtig beskæftigelsesindsats at have en præventiv effekt, idet færre på grund af de skrappe sanktioner formodes at ville arbejde sort og modtage uberettiget kontanthjælp. Disse udgifter er ikke omfattet af DUT.

De økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter. De økonomiske konsekvenser er omfattet af budgetgarantien.

Forslag om indførelse af sanktioner over for arbejdsgivere, som modtager sygedagpengerefusion, samtidig med at den sygemeldte arbejder hos arbejdsgiveren

Forslaget vurderes primært at have præventiv effekt, således at færre vil modtage sygedagpengerefusion for sygemeldte, der arbejder i virksomheden.

Det fremtidige omfang af tilfælde, hvor arbejdsgiver modtager sygedagpengerefusion, samtidig med at den sygemeldte lønmodtager udfører arbejde hos arbejdsgiveren, skønnes med stor usikkerhed til ca. 500 om året.

I disse ca. 500 tilfælde vil forslaget medføre, at der ikke gives sygedagpengerefusion til den pågældende arbejdsgiver, hvis lønmodtageren bliver syg i løbet af de umiddelbart efterfølgende 6 måneder.

På baggrund af den gennemsnitlige hyppighed og varighed for udbetaling af sygedagpenge til lønmodtagere skønnes den offentlige mindredgift ved forslaget til ca. 1,2 mio. kr. – i 2005 ca. 1,1 mio. kr. Heraf skønnes den statslige mindredgift til ca. 0,9 mio. kr. – i 2005 ca. 0,8 mio. kr. – og den kommunale mindredgift til ca. 0,3 mio. kr.

Forslag om en hurtig beskæftigelsesindsats

Staten

Arbejdsformidlingen vil skulle afgive tilbud om aktivering til de berørte modtagere af dagpenge mv. De samlede merudgifter til aktivering som opfølgning på kontrolaktioner skønnes årligt at være op til 6,2 mio. kr., dog op til 5,7 mio. kr. i 2005.

Kommunerne

De samlede udgifter til aktivering af ca. 100-500 kontant- og starthjælpsmodtagere som opfølgning på kontrolaktioner skønnes årligt at være op til 5,3 mio. kr., dog op til 4,9 mio. kr. i 2005.

Udgiften er beregnet på baggrund af den realiserede redskabssammensætning samt den gennemsnitlige varighed i 2003.

De samlede udgifter til aktivering af introduktionsydelsesmodtagere som opfølgning på kontrolaktioner skønnes at være ubetydelige.

Udgifterne vil være omfattet af budgetgarantien.

Kommunen afholder driftsudgifterne til aktiveringsindsatsen med 50 pct. statslig refusion inden for et rådighedsbeløb. Statens udgift hertil er på baggrund af den marginale refusionsprocent i 2001 beregnet til årligt 1,7 mio. kr., dog 1,6 mio. kr. i 2005.

Forslagets økonomiske konsekvenser skal forhandles med de kommunale parter.

F. t. l. vedr. arbejdsløshedsforsikring m.v.

IV. Administrative konsekvenser for det offentlige

Som følge af forslaget om en hurtig beskæftigelsesindsats i forhold til kontanthjælpsmodtagere forventes der merudgifter i et begrænset omfang for staten og kommunerne til afholdelse af samtaler og aktivering af henholdsvis de modtagere af dagpenge mv. eller kontant- og starthjælpsmodtagere, som Arbejdsformidlingen eller kommunen modtager oplysninger om på baggrund af kontrolaktioner.

Det skønnes, at Arbejdsformidlingen vil modtage oplysninger om ca. 100-500 modtagere af dagpenge mv., og at kommunen tilsvarende vil modtage oplysninger om ca. 100-500 kontant- og starthjælpsmodtagere.

Der er en vis usikkerhed forbundet med skønnet, idet omfanget bl.a. vil variere i forhold til antal kontrolbesøg samt i forhold til, i hvilke brancher besøgene aflægges.

Det er i beregningerne forudsat, at der alene afholdes en enkelt samtale med den pågældende, inden et evt. tilbud om aktivering afgives.

Staten

Arbejdsformidlingen forventes årligt at skulle afholde 100-500 samtaler på baggrund af oplysninger fra landsdækkende kontrolaktioner. De forventede udgifter for Arbejdsformidlingen skønnes at være ca. 0,1 mio. kr. årligt, som indprioriteres under Arbejdsformidlingens samlede driftsramme.

Kommunerne

De administrative merudgifter i kommunerne til ca. 100-500 samtaler med kontant- og starthjælpsmodtagere som opfølgning på kontrolaktioner skønnes at være ca. 0,1 mio. kr. årligt.

Forslaget om en hurtig beskæftigelsesindsats i introduktionsydelsesmodtagere forventes ikke at medføre administrative merudgifter for det offentlige, da kommunerne efter integrationslovens bestemmelser mindst en gang hver tredje måned skal afholde en

samtale med udlændinge som en del af opfølgningen på den individuelle kontrakt.

Kommunerne skal kompenseres for de øgede administrationsudgifter.

V. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Efter forslaget i § 1, nr. 5, får direktøren for Arbejdsdirektoratet hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at arbejdsgivere dagligt skal registrere i en »logbog«, hvem der er beskæftiget i virksomheden, hvilket tidsrum de er beskæftiget i, og hvilken løn de får.

De regler, der skal fastsættes administrativt, vil blive forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med henblik på en eventuel undersøgelse af de administrative konsekvenser for erhvervslivet i et af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens virksomhedspaneler.

Forslaget har herudover ingen økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for erhvervslivet.

VI. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

VII. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

VIII. Høringer

Forslaget har forud for fremsættelsen været til høring i Beskæftigelsesrådet, Beskæftigelsesrådets Ydelsesudvalg, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp, Dansk Røde Kors, Dansk Socialrådgiverforening, Det Centrale Handicapråd, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Institut for Menneskerettigheder, Flygtningenævnet, Foreningen af Statsamtmand, Foreningen af Statsamtsjurister, Mellemfolkeligt Samvirke samt Rådet for Etniske Minoriteter.

Vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Forslaget skønnes årligt at medføre en mindreudgift for staten på ca. 25,9 mio. kr. – i 2005 ca. 23,8 mio. kr. Forslaget skønnes årligt at medføre en mindreudgift for kommunerne på ca. 0,3 mio. kr.	Forslaget om en hurtig beskæftigelsesindsats skønnes at medføre merudgifter til aktivering. De statslige udgifter til aktivering af forsikrede ledige og refusion af kommunernes udgifter til aktivering af ikke-forsikrede ledige skønnes årligt at være op til 7,9 mio. kr., dog 7,3 mio. kr. i 2005. De kommunale driftsudgifter til aktivering af ikke-forsikrede ledige skønnes årligt at være op til 3,6 mio. kr., dog 3,3 mio. kr. i 2005.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og amtskommuner	Ingen	Forslaget om en hurtig beskæftigelsesindsats skønnes at medføre merudgifter på 0,1 mio. kr. årligt i kommunerne.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	De regler, der skal fastsættes administrativt, om arbejdsgiveres pligt til dagligt at registrere, hvem der er ansat i virksomheden mv., vil blive forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med henblik på en eventuel undersøgelse af de administrative konsekvenser for erhvervslivet i et af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens virksomhedspaneler.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
EU-retlige forhold	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1-4

De gældende regler om sanktion for forseelser inden for arbejdsløshedsforsikringen findes i arbejdsløshedsforsikringslovens §§ 87 og 87 a. § 87 omhandler alle ydelser, som udbetales af arbejdsløsheds-kassen, dog undtaget godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efterud-

dannelse. § 87 a omhandler dagpenge efter artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71.

Efter begge bestemmelser sanktioneres svig eller forsøg på svig med højst 962 timers effektiv karantæne. Ved gentagen svig inden for en periode på 5 år kan et medlem slettes som medlem af arbejdsløsheds-kassen (§ 87, stk. 1, og § 87 a, stk. 1).

Uagtsomhed sanktioneres med højst 37 timers karantæne (§ 87, stk. 2, og § 87 a, stk. 2). Maksimums-karantænen anvendes, hvis tilbagebetalingsbeløbet er

højere end 25 gange dagpengesatsen for fuldtidsforsikrede på konstateringstidspunktet.

Det fremgår af de administrativt fastsatte regler, jf. Arbejdsdirektoratets bekendtgørelse nr. 470 af 4. juni 2003 om sanktion til medlemmer af en arbejdsløshedskasse, at mindstekarantænen for svig og forsøg på svig er 37 timer. Karantænen ved uagtsomhed, hvor tilbagebetalingsbeløbet er 25 gange dagpengesatsen eller mindre, er på 20 timer. Hvis beløbet højst udgør 2 gange dagpengesatsen, gives ingen karantæne.

I nr. 1 og 3 foreslås, at mindstekarantænen for svig og forsøg på svig indsættes i loven og hæves fra 37 til 74 timers effektiv karantæne.

I nr. 2 og 4 foreslås karantænen for uagtsomhed forhøjet tilsvarende, således at maksimumssanktionen forhøjes fra 37 til 74 timers effektiv karantæne.

Den administrativt fastsatte regel om 20 timers karantæne for mindre beløb vil samtidig blive hævet til 37 timer.

Til nr. 5

Som led i en effektivisering af tilsynet med misbrug af dagpenge mv. foreslås det, at der indsættes en bemyndigelsesbestemmelse til direktøren for Arbejdsdirektoratet om at fastsætte nærmere regler om, at arbejdsgivere dagligt skal registrere i en »logbog«, hvem der er beskæftiget i virksomheden, hvilket tidsrum de er beskæftiget, og hvilken løn der skal udbetales. Registreringen skal ske fra beskæftigelsens start.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at alle arbejdsgivere har en tilstrækkelig registrering af deres ansatte. Arbejdsgivere, der allerede har en sådan registrering, fx i form af lønregistrering, ansættelseskontrakter eller ansættelsesbeviser, vil derfor ikke blive omfattet af bekendtgørelsen.

Registret vil i tilsynssammenhæng kunne bruges til at sammenholde oplysningerne i »logbogen« med de ansattes ansøgninger om dagpenge mv.

Formålet er at sikre aktuelle oplysninger i virksomheder, herunder om hvem der er ansat ved såvel fastansættelser som dag til dag ansættelser.

En arbejdsgiver, som efter begæring ikke kan eller ikke ønsker at forevise en opdateret oversigt over beskæftigede ved kontrolbesøg, straffes med bøde, jf. § 101 i arbejdsløshedsforsikringsloven.

Til nr. 6

Der er tale om en konsekvens af § 1, nr. 5.

Til nr. 7 og 8

Efter den gældende § 91 a, stk. 1, kan Arbejdsdirektoratet til enhver tid uden retskendelse foretage eftersyn i lokaler mv., der benyttes af en virksomhed.

Med henblik på yderligere at effektivisere Arbejdsdirektoratets bekæmpelse af misbrug af dagpenge mv. foreslås det, at kontrollen også kommer til at omfatte ansatte, som ikke fysisk udfører arbejdet i virksomhedens lokaliteter, men hvor arbejdet foregår fx på byggepladser, under erhvervsmæssig transport eller lignende. Kontrollen skal fortsat ikke kunne foregå i private hjem.

Til nr. 9

Efter den gældende bestemmelse i § 91 a, stk. 4, har personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, jf. § 91 a, stk. 1, pligt til efter anmodning at oplyse navn, adresse og fødselsdato, samt ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår. Tilsidesættelse af pligten er ikke forbundet med sanktion.

Det foreslås, at de ansatte under et eftersyn også skal give oplysning om, hvorvidt de aktuelt modtager ydelser fra en arbejdsløshedskasse.

Udvidelsen vil give Arbejdsdirektoratet mulighed for ved et bekræftende svar på stedet at foretage en målrettet vejledningsindsats om pågældendes rettigheder og pligter i forbindelse med modtagelse af ydelser fra en arbejdsløshedskasse med henblik på at undgå fejludbetalinger. Erfaringerne fra Arbejdsdirektoratets kontrolvirksomhed viser, at det i praksis ikke mindst vil have relevans, når personen oplyser, at pågældende »lige er startet«, »er på prøve« eller lignende.

Til § 2

Til nr. 1

Når der efter gældende regler foretages en beregning af den samlede hjælp, der indgår i beregningen af loftet for den samlede hjælp efter § 25 b i lov om aktiv socialpolitik, indgår hjælpen med det beløb, der ville have været udbetalt, såfremt personen ikke havde været omfattet af nedsættelsen efter lovens § 25, stk. 5 og 7-10, og §§ 38 a, 39 og 41 om nedsættelse og ophør af hjælpen.

Det foreslås, at kontanthjælpen også indgår i beregningen af den samlede hjælp med det beløb, der ville have været udbetalt, såfremt hjælpen ikke havde været nedsat som følge af, at personen ikke har oplyst kommunen om arbejdet, jf. forslag til § 40 a, stk. 1-4.

Til nr. 2

Efter § 91 i lov om aktiv socialpolitik skal en kommune træffe afgørelse om tilbagebetaling, når en person mod bedre vidende har undladt at give kommunen oplysninger, som krævet efter § 92, stk. 4, i lov om aktiv socialpolitik eller § 11, stk. 2, i lov om retssikker-

hed og administration på det sociale område, og når en person mod bedre vidende uberettiget har modtaget ydelser efter lov om aktiv socialpolitik. Efter lovens § 95 gennemfører kommunen tilbagebetalingskravet ved en tilbagebetalingsordning, som fastsættes under hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold. Der gælder en femårig forældelse for dette krav regnet fra hjælpsens ophør.

Efter § 12 b i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område kan domstolene idømme straf til borgere, der har begået groft uagtsomt bedrageri. Overtrædelsen består i, at borgeren groft uagtsomt fremkalder, bestyrker eller udnytter en vildfarelse hos myndigheden ved at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller ved at undlade at give oplysninger om forhold, der har betydning for hjælpen, jf. retssikkerhedslovens § 11, stk. 1, nr. 1, og stk. 2. Grov uagtsomhed kan beskrives som en høj grad af uagtsomhed. Der skal foreligge en særligt markant afvigelse fra den adfærd, som man med rimelighed kunne kræve i den pågældende situation.

Bestemmelsen kan kun anvendes, hvis borgeren vildleder myndighederne i forbindelse med behandling af sager, der er omfattet af retssikkerhedsloven. Der kan kun idømmes straf, hvis borgeren ikke for den samme forbrydelse kan idømmes en hårdere straf efter straffeloven. Det drejer sig primært om bedrageribestemmelsen i § 279.

De foreslåede bestemmelser til §§ 40 a og 40 b, supplerer de gældende regler om pligt til tilbagebetaling, og de gældende regler om rådighedsvurdering og vurdering af, om der skal gives en sanktion efter §§ 38 a, 39 eller 41. De supplerer tillige de sanktioner, som domstolene kan idømme efter § 12 b i retssikkerhedsloven og straffelovens § 279.

Kommunen skal, når oplysningspligten efter § 11, stk. 2, i retssikkerhedsloven er tilsidesat, i øvrigt sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt.

I forslaget til § 40 a, stk. 1-4, foreslås det at indføre særlige sanktioner for personer, der modtager kontanthjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og som mod bedre vidende har tilsidesat deres pligt efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Bestemmelsen omfatter kontanthjælpsmodtagere over 25 år, som ikke er gift eller samlevende med starthjælpsmodtagere. Forslaget gælder, uanset om hjælpen modtages alene på grund af ledighed eller på grund af problemer ud over ledighed. At en ydelse er modtaget mod bedre vidende

forudsætter, at det kan tilregnes modtageren, at ydelser er modtaget på urigtigt grundlag.

Hvis en person har tilsidesat pligten til at oplyse om arbejde efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, før personen overgik til reglerne efter lov om aktiv socialpolitik, tæller denne tidligere forseelse med. Der skal således gives en gentagelsessanktion, hvis forseelsen efter integrationsloven er begået inden for de seneste 5 år, jf. forslagens § 40 a, stk. 2 og 3, og § 40 b, stk. 2. Se endvidere nedenfor.

Sanktionerne er rettet mod den situation, hvor en kontanthjælpsmodtager har arbejde, som pågældende har undladt at oplyse kommunen om. Sanktionen gives i form af 1/3-nedsættelse af hjælpen i 3 uger (ved 1. gangs tilfælde) og 20 uger (ved gentagelsestilfælde inden for de seneste 5 år).

Det foreslås endvidere i forslag til § 40 a, stk. 3, at den nedsatte hjælp gøres tilbagebetalingspligtig, hvis personen tre eller flere gange inden for de seneste 5 år har haft arbejde samtidig med, at pågældende har modtaget kontanthjælp.

Sanktionerne foreslås udformet således:

1. gang: nedsættelse af hjælpen med 1/3 i tre uger (§ 40 a, stk. 1.).
2. gang: nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger (§ 40 a, stk. 2.).
3. og flere gang(e): nedsættelse af hjælpen med 1/3 i 20 uger og tilbagebetaling af hjælpen for de 20 uger med nedsættelse (§ 40 a, stk. 3.).

En oplysningspligt anses for tilsidesat på det tidspunkt, hvor kommunen har truffet afgørelse herom. Oplysningspligten anses tilsvarende for tilsidesat to eller flere gange, når kommunen har truffet afgørelse herom to eller flere gange. Dette gælder uanset det tidsmæssige omfang af forseelsen, fx uanset om kontanthjælps/starthjælpsmodtageren har arbejdet en eller tre uger uden at oplyse kommunen herom.

For at kommunen kan træffe afgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling i gentagelsestilfælde, skal modtageren af hjælp have været eller være i arbejde på ny uden at have oplyst kommunen om det, efter at kommunen har truffet afgørelse om en sanktion for en tilsidesættelse af oplysningspligten. Det er således en forudsætning for anvendelse af forslagens § 40 a, stk. 2-4, og § 40 b, stk. 2 og 3, om gentagelsesvirkning, at kommunen har nået at træffe en førstegangsafgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling, før modtageren af hjælp på ny har været eller er i arbejde uden at have overholdt oplysningspligten. Det vil sige, at hvis kommunen ikke har truffet afgørelse om en sanktion for en førstegangsforseelse inden endnu en tilsidesættelse af

oplysningspligten, kan den anden forseelse alene udløse en afgørelse om en førstegangssanktion.

I forslaget til § 40 b, stk. 1-3, foreslås indført særlige sanktioner om tilbagebetaling for personer, der samtidig med at de har haft arbejde, modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, stk. 4 eller stk. 12, § 25 a, eller personer, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven. Bestemmelsen omfatter ude- og hjemmeboende kontanthjælpsmodtagere under 25 år, bortset fra personer under 25 år, der forsørger eget barn i hjemmet, og gravide kvinder under 25 år, der har passeret 12. svangerskabsuge, kontanthjælpsmodtagere under 25 år med dokumenteret bidragspligt overfor et barn, som modtager hjælp efter lovens § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, og engangshjælps- og starthjælpsmodtagere, samt kontanthjælpsmodtagere over 25 år, som er gift eller samlevende med en start-hjælps- eller introduktionsydelsesmodtager. Persongruppen modtager en lavere ydelse end persongruppen i forslaget til § 40 a, og der gives mulighed for en lempeligere afvikling af sanktionen end for personer, der er omfattet af forslaget til § 40 a om nedsættelse af hjælpen.

Hjælpen gøres første gang tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger og anden gang inden for de seneste 5 år med 1/3 i 20 uger. Hvis personen tre eller flere gange inden for de seneste 5 år har haft arbejde, samtidig med at pågældende har modtaget hjælp, skal hele hjælpen for hver gang, oplysningspligten tilsidesættes, tilbagebetales for 20 uger.

Sanktionerne foreslås udformet således:

1. gang: tilbagebetaling af 1/3 af hjælpen i tre uger (§ 40 b, stk. 1.).
2. gang: tilbagebetaling af 1/3 af hjælpen i 20 uger (§ 40 b, stk. 2, 1. pkt.).
3. og flere gang(e): tilbagebetaling af den fulde hjælp i 20 uger (§ 40 b, stk. 2, 2. pkt.).

For ægtefæller gælder i henhold til de generelle principper i loven, at sanktionen omfatter både personen, som har tilsidesat sin oplysningspligt, og dennes ægtefælle, jf. bl.a. lovens § 2 om den gensidige forsørgelsespligt og lovens § 26 hvorefter hjælpen til ægtepar beregnes som summen af de beløb, som hver af ægtefællerne er berettiget til efter lovens § 25. Det følger heraf, at arbejdsindtægter trækkes fra i hjælpen til ægteparret. Hvis en person arbejder uden at oplyse kommunen om det, kan ægtefællen derved også opnå en økonomisk gevinst. Tilsvarende gælder for personer, der lever i registreret parforhold. Dette indebærer

fx, at hvis en ægtefælle er omfattet af § 40 a, stk. 1, og får sin hjælp nedsat med 1/3 i tre uger, skal hjælpen til den anden ægtefælle ligeledes nedsættes med 1/3 i de samme tre uger. Hvis begge ægtefæller har tilsidesat oplysningspligten, afvikles sanktionen først for begge ægtefæller som følge af den ene ægtefælles forhold. Herefter afvikles sanktionen for begge ægtefæller som følge af den anden ægtefælles forhold. For begge sanktioners vedkommende vil der være tale om førstegangssanktioner, såfremt det for begge ægtefæller er første gang, kommunen træffer afgørelse om nedsættelse af hjælpen på grund af tilsidesættelse af personens oplysningspligt. Det forhold, at den ene ægtefælle har tilsidesat sin oplysningspligt, har således ikke gentagelsesvirkning i forhold til den anden ægtefælles tilsidesættelse af oplysningspligten.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Kommunen træffer afgørelse om nedsættelse og tilbagebetaling af hjælpen.

Kommunen skal altid foretage en selvstændig, konkret og individuel prøvelse af, om betingelserne for at træffe afgørelse om en sanktion er opfyldt. Det afgørende er, om det på baggrund af de samlede oplysninger kan anses for tilstrækkeligt godtgjort, at der foreligger en situation, hvor personen har arbejde, samtidig med at pågældende modtager hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, og mod bedre vidende har undladt at opfylde forpligtelsen efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, til at oplyse kommunen om arbejdet. Det er i den forbindelse væsentligt, at den information, som kommunen skal give modtageren af hjælpen, skal være tilstrækkelig til, at borgeren kan eller bør kunne indse, at arbejdet kan føre til, at pågældende ikke længere helt eller delvist har ret til ydelsen, og at kommunen derfor skal have besked om arbejdet.

Efter lovens § 95 gennemfører kommunen tilbagebetalingskravet ved en tilbagebetalingsordning, som fastsættes under hensyn til, hvad den pågældende kan betale uden at komme til at mangle det nødvendige til sit eget eller familiens underhold.

Det afgørende for, hvilken sanktion en person er omfattet af ved gentagelsestilfælde, er, hvilken personkreds den pågældende tilhører på forseelsestidspunktet. En person, der modtager hjælp efter § 25 a i lov om aktiv socialpolitik, skal have en sanktion efter forslaget § 40 b. Når samme person overgår til at modtage kontanthjælp efter fx § 25, stk. 1, nr. 1, i lov om aktiv socialpolitik, skal personen have en sanktion efter § 40 a, stk. 2 og 3 (gentagelsestilfælde). En person, der overgår fra reglerne om hjælp efter integrati-

onsloven til reglerne om hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, vil kunne få en sanktion efter § 40 b, stk. 2, uden at have modtaget en førstegangssanktion efter § 40 b, stk. 1. Den førstegangssanktion, som pågældende får efter integrationsloven (jf. forslaget § 6 om sanktioner for tilsidesættelse af pligten til at oplyse om arbejde i integrationsloven), tæller således med. Det vil sige, at tilsidesættelse af oplysningspligterne i § 11, stk. 2, i retssikkerhedsloven og § 49, stk. 2, i integrationsloven inden for de seneste 5 år lægges sammen, jf. forslaget § 40 a, stk. 2 og 3, og § 40 b, stk. 2.

Sanktioner efter §§ 38 a og 41 i lov om aktiv socialpolitik skal afvikles før sanktioner efter forslagene til § 40 a, stk. 1-4 og § 40 b, stk. 1-3, jf. forslaget til § 40 a, stk. 6 og § 40 b, stk. 4. Hvis en person eller dennes ægtefælle bliver omfattet af en sanktion efter §§ 38 a eller 41, eller hjælpen falder helt bort som følge af, at personen ikke mere er berettiget til hjælp, udskydes den resterende del af sanktionen om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen, indtil sanktionen efter §§ 38 a og 41 er afviklet eller bortfaldet. Tilsvarende gælder, hvis personen eller dennes ægtefælle kommer i beskæftigelse, og hjælpen dermed er ophørt.

Nedsættelserne bortfalder, hvis de ikke er afviklet inden 5 år efter, at kommunen har konstateret, at oplysningspligten er tilsidesat.

En tilbagebetalingsordning fastsættes, og gælden inddrives efter § 95 i lov om aktiv socialpolitik.

Et tilbagebetalingskrav kan fastsættes, uanset at pågældende efterfølgende har fået et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Der kan derfor også træffes afgørelse om tilbagebetaling, hvis personen modtager tilbud om en hurtig beskæftigelsesindsats efter forslaget § 4.

Forslaget til §§ 40 a og 40 b har til formål at sanktionere personer, som mod bedre vidende har tilsidesat deres oplysningspligt. Det forudsættes derfor, at nedsættelse af hjælpen ikke medfører, at der i den anledning sker en tilsvarende generel forøgelse af hjælp i særlige tilfælde eller personlige tillæg.

Kommunens afgørelser efter forslaget til §§ 40 a og 40 b kan indbringes for de sociale nævn efter de almindelige regler herom i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Til § 3

Til nr. 1

Der foreslås indført nye sanktionsregler for arbejdsgivere, der modtager refusion af sygedagpenge samtidig med, at den sygemeldte lønmodtager udfører arbejde hos den pågældende arbejdsgiver. Sanktionen skal være knyttet til det konkrete arbejdsforhold.

Det foreslås i stk. 1, at arbejdsgiveren skal miste retten til at modtage refusion efter sygedagpengelovens § 26 i relation til det pågældende arbejdsforhold, indtil det tidspunkt, hvor der foreligger dokumentation for, at lønmodtageren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Hvis det således dokumenteres, fx ved indlæggelsespapirer fra hospital, skadestueattest eller konsultationsbesøg hos læge, at lønmodtageren er uarbejdsdygtig på grund af sygdom, kan arbejdsgiveren få udbetalt refusion af dagpenge fra dokumentationstidspunktet, forudsat betingelserne for at yde dagpenge i øvrigt er opfyldt.

Det forudsættes, at der på kontrolbesøg bliver orienteret om konsekvenserne af, at en arbejdstager, der er sygemeldt, samtidig er i arbejde. Der skal udarbejdes en piece, jf. forslagene om administrative initiativer i de almindelige bemærkninger, der beskriver, at arbejdsgiverens sanktion vil afhænge af, hvornår lønmodtageren får en dokumentation for fortsat uarbejdsdygtighed.

Hvis arbejdsgiveren mod bedre vidende uberettiget har modtaget refusion i et arbejdsforhold, foreslås det endvidere i stk. 2, at arbejdsgiveren skal kunne få en karantæne på 6 måneder, inden for hvilken han ikke vil kunne modtage refusion fra kommunen i det pågældende arbejdsforhold.

Karantænen finder alene anvendelse, hvis arbejdsgiveren mod bedre vidende uberettiget har modtaget sygedagpengerefusion for lønmodtageren, fx hvis arbejdsgiveren efterfølgende anmoder kommunen om refusion for den periode, hvor der ikke foreligger dokumentation for, at lønmodtageren var uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

Arbejdsgiveren vil fortsat kunne politianmeldes for bedrageri efter straffelovens bestemmelser.

Til § 4

Til nr. 1

Det foreslås i forslag til § 21 a, stk. 1, at Arbejdsformidlingen senest en uge efter, at der er modtaget meddelelse fra arbejdsløsheds-kassen, skal have afholdt en individuel samtale. Ligeledes foreslås det i forslag til § 21 a, stk. 2, at kommunen senest en uge efter, at der er modtaget meddelelse fra kontrolmyndighederne, skal have afholdt en individuel samtale. Fristen på en uge vil give tid til, at den pågældende kan indkaldes skriftligt til samtalen.

I forbindelse med meddelelsen skal kommunen vurdere, om den ledige er arbejdsmarkedsparat, eller om pågældende har problemer ud over ledighed, bl.a. fordi forslaget om pligt til at iværksætte en hurtig ind-

sats ikke omfatter personer, der har problemer ud over ledighed.

Under hensyn til at Arbejdsformidlingen henholdsvis kommunen skal kunne tilrettelægge indsatsen, foreslås det i forslag til § 21 a, stk. 3, at der sker en afklaring senest en uge efter, at samtalen har fundet sted.

De indsatsmuligheder, der er foreslået i forslaget til § 21 a, stk. 3, er sideordnede, og valget af indsats skal ske ud fra en vurdering af, hvad der på den hurtigste og mest direkte måde kan bringe den ledige tilbage på arbejdsmarkedet i understøttet beskæftigelse.

Det foreslås i forslaget til § 21 a, stk. 3, nr. 1 og 2, at modtageren af dagpenge mv. eller den ledige på kontant- eller starthjælp skal formidles ordinært job fra Arbejdsformidlingen, eller bliver pålagt selv at søge konkrete job. Kommunen kan bede Arbejdsformidlingen om hurtigt at formidle et ordinært job til den ledige, der modtager kontant- eller starthjælp.

Hvis det vurderes, at den ledige ikke umiddelbart kan få job, skal Arbejdsformidlingen henholdsvis kommunen efter forslaget til § 21 a, stk. 3, nr. 3, udarbejde en jobplan og give et tilbud inden for 2 uger efter kapitel 10-12 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Det foreslås i forslaget til § 21 a, stk. 4, at Arbejdsformidlingen eller kommunen i samarbejde med den ledige kan vælge at indlede med et vejlednings- og afklaringsforløb på op til 2 uger, førend der udarbejdes en jobplan.

Forslaget til § 21 a, stk. 5, knytter sig til den indsats, som iværksættes efter forslaget til § 21 a, stk. 3. Hvis den ledige således ikke er startet på et job i løbet af 3 uger efter samtalen, skal der udarbejdes en jobplan med tilbud.

I forbindelse med at der udarbejdes en jobplan, skal de tilbud, der gives, følge de almindelige regler for aktivtivering.

Viser det sig, at pågældende kan få et job om fx 1 måned, skal Arbejdsformidlingen henholdsvis kommunen fortsat iværksætte indsatsen efter forslag til § 21 a. Ligesom i dag suspenderer det ikke lediges ret og pligt efter loven, at de har et job på hånden.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1 og 2

Efter den gældende § 12 a, kan kommunerne til enhver tid uden retskendelse foretage eftersyn i lokaler mv., der benyttes af en virksomhed, med henblik på at undersøge om en borger arbejder og samtidig uberet-

tiget modtager sociale- og beskæftigelsesmæssige ydelser.

Med henblik på yderligere at effektivisere kommunernes bekæmpelse af misbrug med sociale- og beskæftigelsesmæssige ydelser foreslås det, at kommunernes kontrol også kommer til at omfatte ansatte, som ikke fysisk udfører arbejdet i virksomhedens lokaliteter, men hvor arbejdet foregår på fx byggepladser, under erhvervmæssig transport eller lignende. Kontrollen kan fortsat ikke ske i private hjem.

Ændringen svarer til ændringen af § 91 a i lov om arbejdsløshedsforsikring mv., som er beskrevet ovenfor under § 1, nr. 7 og 8.

Til nr. 3

Efter den gældende § 12 a, stk. 5, kan personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato, samt ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår.

Dette foreslås udvidet til også at omfatte oplysninger om, hvorvidt de aktuelt modtager sociale- eller beskæftigelsesmæssige ydelser.

Udvidelsen vil give kommunen mulighed for ved et bekræftende svar på stedet at foretage en målrettet vejledningsindsats om pågældendes rettigheder og pligter i forbindelse med modtagelse af ydelser fra kommunen med henblik på at undgå fejludbetalinger. I praksis vil det ikke mindst have relevans, når en ansat fx oplyser, at vedkommende »lige er startet«, »er på prøve« eller lignende.

Efter § 12 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, har kommunen i forbindelse med tildelingen af ydelsen pligt til skriftligt at oplyse borgeren om, hvilke typer af ændringer, der kan have betydning for hjælpen, fx at borgeren ikke må arbejde og samtidig uberettiget modtage ydelser, samt konsekvenserne af at borgeren ikke opfylder sin oplysningspligt.

Ændringen svarer til ændringen af § 91 a i lov om arbejdsløshedsforsikring mv., som er beskrevet ovenfor under § 1, nr. 9.

Til § 6

Til nr. 1

Efter den foreslåede bestemmelse i § 25 a, stk. 5, skal kommunalbestyrelsen indkalde en udlænding til samtale, hvis kommunalbestyrelsen på baggrund af en offentlig kontrolaktion modtager oplysning om, at udlændingen er blevet truffet i arbejde, uden at udlændingen har oplyst kommunalbestyrelsen herom. Formålet med samtalen er at afklare, om udlændingen op-

fylder sin rådighedsforpligtelse, og om udlændingen er berettiget til at modtage introduktionsydelse.

Såfremt udlændingen ikke kan fortsætte den hidtidige beskæftigelse, skal kommunalbestyrelsen inden for to uger efter, at samtalen har fundet sted, formidle et job til udlændingen, pålægge udlændingen at søge særligt angivne job på Job- og CV-banken, give udlændingen tilbud som led i introduktionsprogrammet eller pålægge udlændingen at fortsætte i tidligere tilbudte aktiviteter, jf. den foreslåede bestemmelse i § 25 a, stk. 6. Herved sikres, at den enkelte udlænding hurtigst muligt får mulighed for deltagelse på arbejdsmarkedet, og at eventuelt misbrug af sociale ydelser undgås.

Kommunalbestyrelsen skal efter omstændighederne nærmere undersøge, om den pågældende udlænding har været i arbejde. Hvis kommunalbestyrelsen konstaterer, at udlændingen ikke har været i arbejde, og at der derfor ikke er grundlag for at gøre tilbagebetalingskrav gældende, har kommunalbestyrelsen ikke pligt til at iværksætte de i bestemmelsen nævnte tiltag.

Hvis udlændingen er tilbudt aktiviteter som led i introduktionsprogrammet, herunder danskuddannelse, må kommunalbestyrelsen vurdere, om det er mest hensigtsmæssigt, at udlændingen fortsætter i sådanne aktiviteter, eller om udlændingen skal formidles et arbejde, pålægges at søge særligt angivne job eller gives et nyt tilbud som led i introduktionsprogrammet.

Der sker ikke med den foreslåede bestemmelse nogen ændringer af den pågældende udlændings pligt til i øvrigt at opfylde de almindelige rådighedsbetingelser, herunder pligt til at tage imod rimeligt tilbud om arbejde og aktivt søge at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. integrationslovens § 25, stk. 3.

I tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen i forbindelse med samtalen vurderer, at den pågældende udlænding har andre problemer end ledighed, er udlændingen ikke omfattet af kommunalbestyrelsens pligt til at iværksætte en indsats efter den foreslåede bestemmelse i § 25 a, stk. 6.

Til nr. 2

En udlænding, der modtager introduktionsydelse, har efter integrationslovens § 49, stk. 2, pligt til at give kommunalbestyrelsen oplysninger om ændringer i sine forhold, der kan have betydning for den fortsatte ret til ydelse. En udlænding har således pligt til at orientere kommunalbestyrelsen, hvis den pågældende kommer i beskæftigelse.

Såfremt en udlænding, der modtager introduktionsydelse, samtidig har beskæftigelse uden at have oplyst kommunen herom, følger det af integrationslovens §

41, at reglerne om tilbagebetaling i kapitel 12 i lov om aktiv socialpolitik tillige finder anvendelse på ydelser udbetalt i medfør af integrationslovens kapitel 5 og 6. Dette betyder, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om tilbagebetaling, hvis en udlænding mod bedre vidende uberettiget har modtaget introduktionsydelse, jf. herved § 91, nr. 2, i lov om aktiv socialpolitik.

En udlænding, der modtager introduktionsydelse og samtidig har arbejde uden at oplyse kommunalbestyrelsen herom, kan efter omstændighederne straffes for bedrageri efter straffelovens § 279. Efter denne bestemmelse straffes for bedrageri den, som, for derigennem at skaffe sig eller andre uberettiget vinding, ved retsstridigt at fremkalde, bestyrke eller udnytte en vildfarelse bestemmer en anden til en handling eller undladelse, hvorved der påføres denne eller nogen, for hvem handlingen eller undladelsen bliver afgørende, et formuetab.

Det foreslås, at kommunalbestyrelsen får hjemmel til at gøre fortsat udbetaling af introduktionsydelse helt eller delvist tilbagebetalingspligtig, hvis en udlænding tilsidesætter sin oplysningspligt efter integrationslovens § 49, stk. 2, ved at undlade at oplyse, at den pågældende er eller har været i arbejde, jf. herved de foreslåede bestemmelser i § 31 a, stk. 1-3. De foreslåede regler supplerer reglerne om tilbagebetalingspligt efter integrationslovens § 41 og de strafferetlige sanktioner, som domstolene kan idømme efter straffelovens § 279.

De foreslåede bestemmelser indebærer, at kommunalbestyrelsen skal gøre fortsat introduktionsydelse tilbagebetalingspligtig med 1/3 i tre uger, hvis en udlænding, der modtager introduktionsydelse mod bedre vidende har tilsidesat sin oplysningspligt. De tre uger regnes fra den 1. i førstkommande måned efter kommunalbestyrelsens afgørelse om, at fortsat introduktionsydelse er delvis tilbagebetalingspligtig. I gentagelsestilfælde skal kommunalbestyrelsen gøre introduktionsydelse tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 20 uger. Ved yderligere gentagelse skal kommunalbestyrelsen gøre udbetalingen af introduktionsydelse fuldt tilbagebetalingspligtig i 20 uger. De 20 uger, hvor introduktionsydelsen er helt eller delvis tilbagebetalingspligtig, regnes fra den 1. i førstkommande måned efter kommunalbestyrelsens afgørelse herom.

Ved kommunalbestyrelsens afgørelse om, hvorvidt udlændingens introduktionsydelse skal gøres helt eller delvis tilbagebetalingspligtig, skal det vurderes, om det på baggrund af de samlede oplysninger kan anses for godtgjort, at udlændingen har eller har haft arbejde, samtidig med at den pågældende har modtaget

introduktionsydelse efter integrationsloven, og mod bedre vidende har tilsidesat sin oplysningspligt til at give kommunalbestyrelsen oplysninger om ændringer i sine forhold, der kan have betydning for den fortsatte ret til ydelse, jf. § 49, stk. 2, i integrationsloven. I denne vurdering skal det indgå, at kommunalbestyrelsen i henhold til bestemmelsen i integrationslovens § 49, stk. 3, har pligt til i forbindelse med behandling af sager om ydelser efter integrationslovens kapitel 4-6 at give udlændingen skriftlig underretning om pligten til at give oplysninger efter bl.a. § 49, stk. 2, om, hvilke typer af ændringer i den pågældendes forhold der kan have betydning for hjælpen, og som udlændingen efter stk. 2 har pligt til at oplyse om, og om konsekvenserne af, at der ikke oplyses om ændringerne.

Det er en forudsætning for kommunalbestyrelsens afgørelse om tilbagebetalingspligt i gentagelsestilfælde, at udlændingen efter kommunalbestyrelsens tidligere afgørelse på ny er eller har været i arbejde uden at have oplyst herom.

Anvendelsen af den foreslåede bestemmelse i § 31 a, stk. 2, forudsætter således, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tilbagebetalingspligt efter bestemmelsens stk. 1, og at udlændingen herefter på ny er eller har været i arbejde uden at have oplyst herom. På tilsvarende vis forudsætter anvendelsen af den foreslåede bestemmelse i § 31 a, stk. 3, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om tilbagebetalingspligt efter bestemmelsens stk. 2, og at udlændingen herefter på ny er eller har været i arbejde uden at have oplyst herom.

Hvis en kommunalbestyrelse konstaterer, at en udlænding i flere tilfælde har undladt at oplyse om arbejde, som udlændingen har haft pligt til at oplyse om efter integrationslovens § 49, stk. 2, har de flere forhold i sig selv ikke gentagelsesvirkning. Har kommunalbestyrelsen ikke tidligere truffet afgørelse om tilbagebetaling, skal afgørelse om tilbagebetaling af den fortsatte introduktionsydelse for hver enkelt tilsidesættelse af oplysningspligten træffes efter den foreslåede bestemmelse i § 31 a, stk. 1. Dette indebærer, at udlændingens introduktionsydelse for hver enkelt tilsidesættelse af oplysningspligten er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, der beregnes fortløbende efter hinanden.

Det foreslås endvidere i § 31 a, stk. 4, at kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at ydelsen til en ægtefælle, der er gift med en udlænding, der er omfattet af § 31 a, stk. 1-3, er tilbagebetalingspligtig efter reglerne i § 31 a, stk. 1-3, eller efter lov om aktiv socialpolitik § 40 b, hvis ægtefællen modtager introduk-

tionsydelse eller hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 25, stk. 1-4 eller 12, eller § 25 a.

Bestemmelsen, der er udtryk for det almindelige gensidige forsørgelsesprincip, jf. integrationslovens § 25 og lov om aktiv socialpolitik § 2, indebærer, at kommunalbestyrelsen i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen efter stk. 1-3 har truffet afgørelse om, at udlændingens introduktionsydelse er tilbagebetalingspligtig, tillige skal træffe afgørelse om, at hjælpen til ægtefællen i samme omfang er tilbagebetalingspligtig, hvis ægtefællen modtager introduktionsydelse eller hjælp efter § 25, stk. 1-4 eller 12, eller § 25 a i lov om aktiv socialpolitik.

Hvis begge ægtefæller har haft arbejde uden at oplyse herom, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at den fortsatte hjælp til begge ægtefæller er tilbagebetalingspligtig, først som følge af den ene ægtefælles forhold og dernæst som følge af den anden ægtefælles tilsidesættelse af oplysningspligten. Det forhold, at den ene ægtefælle har tilsidesat sin oplysningspligt, har ikke gentagelsesvirkning i forhold til den anden ægtefælles tilsidesættelse af oplysningspligten.

Det er en forudsætning for, at kommunalbestyrelsen kan gøre udlændingens fortsatte introduktionsydelse tilbagebetalingspligtig, at udlændingen er berettiget til at modtage introduktionsydelse i den tilbagebetalingspligtige periode på 3 eller 20 uger. Er udlændingen ikke berettiget til at modtage introduktionsydelse i denne periode, må fastsættelse af tilbagebetalingskravet udsættes, indtil udlændingen på ny er berettiget til introduktionsydelse.

Det foreslås på den baggrund fastsat i § 31 a, stk. 5, at perioder, hvori udlændingen ikke er berettiget til introduktionsydelse, herunder perioder, hvori udlændingens introduktionsydelse er ophørt efter integrationslovens § 31, ikke indgår i beregningen af den periode, hvori udlændingens introduktionsydelse er tilbagebetalingspligtig efter § 31 a, stk. 1-3. Bestemmelsen finder endvidere anvendelse i tilfælde, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om, at ydelsen til ægtefællen er tilbagebetalingspligtig, jf. den foreslåede bestemmelse i § 31 a, stk. 4.

Endvidere foreslås det i § 31 a, stk. 6, at kommunalbestyrelsens afgørelse om tilbagebetalingspligt efter bestemmelsens stk. 1-4 bortfalder, når der er forløbet 5 år efter kommunalbestyrelsens afgørelse, uden at kommunalbestyrelsen har fastsat et tilbagebetalingskrav. Dette kan være tilfældet, hvis udlændingen har haft arbejde og derfor ikke har været berettiget til at modtage hjælp efter integrationsloven eller lov om aktiv socialpolitik.

De foreslåede bestemmelser i § 31 a, stk. 5 og 6, sigter bl.a. mod de tilfælde, hvor en udlænding, der har haft arbejde uden at oplyse herom, kan fortsætte dette arbejde eller straks får nyt arbejde. I så fald er udlændingen ikke berettiget til introduktionsydelse, og fastsættelse af tilbagebetalingskravet må derfor ud-sættes, indtil udlændingen eventuelt på ny er beretti-get til at modtage introduktionsydelse eller hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, idet den hidtidige beskæf-tigelse ophører. Er det ikke muligt inden for 5 år efter kommunalbestyrelsens afgørelse at fastsætte et tilba-gebetalingskrav, idet udlændingen eksempelvis har beskæftigelse, bortfalder kommunalbestyrelsens af-gørelse efter § 31 a, stk. 6.

I de tilfælde, hvor en udlænding har modtaget intro-duktionsydelse, der er tilbagebetalingspligtig, skal til-bagebetalingskravet gennemføres efter bestemmelsen i § 95 i lov om aktiv socialpolitik, jf. den foreslåede bestemmelse i § 31 a, stk. 7.

Til § 7

Loven træder i kraft den 1. februar 2005.

Loven har virkning for forseelser, der begås efter ikrafttrædelsestidspunktet.

Gentagelsesvirkningen i forslagets §§ 2 og 6 finder alene anvendelse, hvis også førstegangsforseelsen ligger efter ikrafttrædelsestidspunktet.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov*Gældende formulering**Lovforslaget***Lov om arbejdsløshedsforsikring m.v.****§ 1**

§ 87. Har et medlem gjort sig skyldig i svig eller forsøg på svig over for kassen, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet bestemme, at medlemmet skal gennemgå en effektiv karantæne på højst 962 timer. Hvis beløbet, der er udbetalt eller søgt udbetalt med urette, højst svarer til 5 gange dagpengenes højeste beløb for en uge, jf. § 47, træffer arbejdsløhedskassen dog afgørelse. Er medlemmet tidligere pålagt en sanktion for svig, kan direktøren bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen, hvis den seneste forseelse er begået mindre end 5 år efter den første administrative afgørelse i den tidligere sag. Et medlem, som slettes af kassen, kan genoptages som nyt medlem.

Stk. 2. Har et medlem gjort sig skyldig i anden forseelse over for kassen, kan kassen bestemme, at medlemmet skal gennemgå en effektiv karantæne på højst 37 timer.

Stk. 3-8. ---

§ 87 a. Har et medlem gjort sig skyldig i svig eller forsøg på svig i forbindelse med modtagelse af dagpenge efter artikel 69 i forordning (EØF) nr. 1408/71, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet bestemme, at medlemmet skal gennemgå en effektiv karantæne, jf. § 87, stk. 3, på højst 962 timer. Er medlemmet tidligere pålagt en sanktion for svig, kan direktøren bestemme, at pågældende slettes som medlem af kassen, hvis den seneste forseelse er begået mindre end 5 år efter direktørens tidligere afgørelse. Et medlem, som slettes af kassen, kan genoptages som nyt medlem.

1. I § 87, *stk. 1*, indsættes efter »en effektiv karantæne på«: »mindst 74 og«.

2. I § 87, *stk. 2*, ændres »37 timer« til: »74 timer«.

3. I § 87 a, *stk. 1*, indsættes efter »en effektiv karantæne, jf. § 87, stk. 3, på«: »mindst 74 og«.

Gældende formulering

Stk. 2. Har et medlem gjort sig skyldig i anden forseelse i forbindelse med modtagelse af dagpenge som nævnt i stk. 1, kan direktøren for Arbejdsdirektoratet bestemme, at medlemmet skal gennemgå en effektiv karantæne, jf. § 87, stk. 3, på højst 37 timer.

Stk. 3. ---

§ 91. En arbejdsgiver skal på begæring afgive oplysninger til brug for administrationen af forsikringssystemet, herunder om

- 1) hvilke lønmodtagere han har beskæftiget i et nærmere angivet tidsrum og disses beskæftigelsesperioder inden for dette tidsrum,
- 2) hvorvidt han har beskæftiget bestemte medlemmer af en kasse inden for et nærmere angivet tidsrum,
- 3) hvilken løn der er udbetalt til bestemte medlemmer af en kasse inden for et nærmere angivet tidsrum,
- 4) årsagen til et medlems arbejdsophør og
- 5) udbetaling af dagpengegodtgørelse i henhold til § 84.

Stk. 2. De oplysninger, der er nævnt i stk. 1, kan indhentes af direktøren for Arbejdsdirektoratet og for så vidt angår egne medlemmer vedkommende arbejdsløshedskasse.

Stk. 3. Direktøren for Arbejdsdirektoratet fastsætter efter forhandling med Beskæftigelsesrådet regler om administrationen af reglerne i stk. 1 og 2.

Lovforslaget

4. I § 87 a, stk. 2, ændres »37 timer« til: »74 timer«.

5. I § 91 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»*Stk. 4.* Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte nærmere regler om, at de oplysninger, der nævnt i stk. 1, nr. 1, med angivelse af cpr. nr., samt hvilken løn den pågældende får, skal registreres hver dag fra beskæftigelsens start. Registreringen kan være papirbaseret eller digital.

Stk. 5. Registreringen efter stk. 4 skal til enhver tid på begæring forevises Arbejdsdirektoratet til brug for administrationen af forsikringssystemet.«

Gældende formulering

Stk. 4. Efter forhandling med vedkommende arbejdsgiverorganisation kan direktøren for Arbejdsdirektoratet pålægge arbejdsgiverne inden for bestemte arbejdsområder hver uge at give arbejdsformidlingskontoret oplysning om den løn, som arbejdsgiveren har udbetalt til kassens medlemmer i ugens løb, samt om medlemmernes arbejdsperioder inden for ugen.

Stk. 5. Pensionskasser, livsforsikringsselskaber og pengeinstitutter skal på begæring af direktøren for Arbejdsdirektoratet give oplysninger om bestemte dagpenge-, overgangssydelses- og efterlønsmodtageres pensionsforhold m.v. i det omfang, pensionskassen, livsforsikringsselskabet eller pengeinstituttet er i besiddelse af de ønskede oplysninger.

Stk. 6. Arbejdsmarkedets Ankenævn kan til brug for behandlingen af sager indhente oplysninger efter reglerne i stk. 1 og 5.

Stk. 7. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan til brug ved administrationen af denne lov indhente oplysninger fra andre offentlige myndigheder og arbejdsløshedskasser, herunder oplysninger om enkeltpersoners indkomstforhold i elektronisk form, bl.a. med henblik på registersamkøring i kontroløjemed. Oplysningerne kan videregives til en arbejdsløshedskasse for så vidt angår vedkommende arbejdsløshedskasses egne medlemmer. Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om, hvilke oplysninger der kan videregives. Oplysningerne er undergivet tavshedspligt i arbejdsløshedskasserne. Straffelovens § 152 og §§ 152 c-f finder anvendelse.

Stk. 8. Direktøren for Arbejdsdirektoratet kan efter forhandling med Beskæftigelsesrådet fastsætte regler for, hvilket dokumentationsmateriale der skal foreligge i forbindelse med kassernes administration af bestemmelserne i denne lov. Der kan herunder fastsættes regler om, at udbetaling af dagpenge ikke må finde sted, forinden der er tilvejebragt den fornødne dokumentation.

Lovforslaget

Stk. 4-8 bliver herefter stk. 6-10.

6. I § 91, stk. 6, der bliver stk. 8, ændres »stk. 1 og 5« til: »stk. 1 og 7«.

Gældende formulering

§ 91 a. Hvis det skønnes nødvendigt for at indhente de i § 91, stk. 1, nævnte oplysninger, kan Arbejdsdirektoratet til enhver tid uden retsken-delse foretage eftersyn i lokaler m.v., der benyttes af en virksomhed, og efterse virksomhedens registreringer om ansattes løn- og arbejdsforhold, uanset om disse oplysninger opbevares på papir eller på edb-medier. Materiale af betydning for videre kontrol skal efter anmodning udleveres eller indsendes til til direktoratet.

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, har pligt til efter anmodning at oplyse navn, adresse og fødselsdato, samt ansættelsesperiode og løn

Stk. 5. - - -

Lovforslaget

7. I § 91 a, stk. 1, indsættes efter »lokaler m.v.«: » samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler «.

8. I § 91 a, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum: »Direktoratet kan ikke uden retsken-delse foretage eftersyn i private hjem.«

9. § 91 a, stk. 4, affattes således:

»Stk. 4. Personer, der træffes i beskæftigelse ved eftersynet efter stk. 1, skal efter anmodning oplyse navn, adresse og fødselsdato, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesforhold, samt om de aktuelt modtager ydelser fra en arbejdsløshedskasse.«

Lov om aktiv socialpolitik**§ 2****§ 25 b.**

Stk. 1.---

Stk. 2. I beregningen af den samlede hjælp efter stk. 1 indgår

- 1) kontanthjælp med det beløb, der ville have været udbetalt, hvis personen ikke havde været omfattet af § 25, stk. 5 og 7-10, og §§ 38 a, 39 og 41 om nedsættelse og ophør af hjælpen, samt starthjælp og introduktionsydelse,
- 2) støtte efter § 34 samt
- 3) boligstøtte efter kapitel 1-9 i lov om individuel boligstøtte, bortset fra boligstøtte, der ydes til personer, der er omfattet af § 23, stk. 2-4, i lov om individuel boligstøtte.

1. I § 25 b, stk. 2, nr. 1, indsættes efter »§§ 38 a, 39«: », 40 a, stk. 1,«.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Boligstøtten efter lov om individuel boligstøtte indgår med en forholdsmæssig andel af den samlede støtte, herunder tilskud og lån, i forhold til antallet af husstandsmedlemmer, der er fyldt 18 år. Det samlede beløb efter nr. 1-3 nedsættes med tillæg efter § 26, stk. 5, og med det beløb, der efter § 31 ses bort fra ved beregningen af kontanthjælp.

Stk. 3.--

2. Efter § 40 indsættes:

»Sanktion ved uberettiget modtagelse af hjælp samtidig med arbejde

§ 40 a. En person, som mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3.

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger.

Stk. 3. En person, som tre eller flere gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal have hjælpen nedsat med 1/3 i 20 uger for hver gang, oplysningspligten er tilsidesat, og skal herudover tilbagebetale den nedsatte hjælp.

Stk. 4. Nedsættelsen efter stk. 1-3 sker tilsvarende i hjælpen til ægtefællen. Den nedsatte hjælp til ægtefællen efter stk. 3 er ligeledes tilbagebetalingspligtig.

Stk. 5. En person, der modtager hjælp efter § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og som er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, omfattes ikke af stk. 1-4.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 6. Nedsættelsen sker i hjælpen fra første hele kalendermåned efter afgørelsen. Tilbagebetalingskravet beregnes på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person eller dennes ægtefælle tillige er omfattet af en sanktion efter § 38 a, § 41 eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-4, indtil sanktionen efter § 38 a eller § 41 er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen efter stk. 1-4 allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter § 38 a eller § 41 er afviklet, eller der på ny ydes hjælp.

Stk. 7. Nedsættelsen af hjælpen efter stk. 1-3 bortfalder, hvis den ikke er afviklet inden for 5 år fra det tidspunkt, hvor kommunen har konstateret forseelsen.

Stk. 8. Kommunen træffer afgørelse om nedsættelse eller tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-7.

Stk. 9. Tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 3 og 4 sker efter § 95.

§ 40 b. En person, som mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 3 uger, hvis personen modtager hjælp efter

- 1) § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4, stk. 4 eller stk. 12,
- 2) § 25, stk. 1, nr. 1 eller 2, stk. 2 eller stk. 3, og er gift eller samlevende med en person, der modtager starthjælp efter § 25, stk. 12, jf. § 26, stk. 2 og stk. 3, eller introduktionsydelse efter integrationsloven, eller
- 3) § 25 a.

Bilag til f. t. l. vedr. arbejdsløshedsforsikring m.v.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 2. En person, som to gange inden for de seneste 5 år mod bedre vidende har tilsidesat sin pligt til at oplyse om arbejde efter § 11, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område eller efter § 49, stk. 2, i integrationsloven, skal tilbagebetale 1/3 af hjælpen for 20 uger. Hvis oplysningspligten har været tilsidesat tre eller flere gange inden for de seneste 5 år, skal hele hjælpen tilbagebetales for 20 uger for hver gang oplysningspligten er tilsidesat.

Stk. 3. Tilbagebetaling efter stk. 1 og 2 sker tilsvarende i hjælpen til ægtefællen.

Stk. 4. Beregningen af tilbagebetalingskravet sker på grundlag af hjælpen for første hele kalendermåned efter afgørelsen og de efterfølgende måneder. Hjælpen afrundes til nærmeste hele kronebeløb. Hvis en person eller dennes ægtefælle tillige er omfattet af en sanktion efter § 41 eller i øvrigt ikke er berettiget til hjælp, udskydes sanktionen om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-3, indtil sanktionen efter § 41 er afviklet eller bortfaldet, eller der på ny ydes hjælp. Hvis sanktionen efter stk. 1-3 allerede er påbegyndt, udskydes den resterende del af sanktionen, indtil sanktionen efter § 41 er afviklet, eller der på ny ydes hjælp.

Stk. 5. Kommunen træffer afgørelse om tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-4.

Stk. 6. Tilbagebetaling af hjælpen efter stk. 1-3 sker efter § 95.«

Lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel**§ 3**

1. Efter § 26 indsættes:

»§ 26 a. En arbejdsgivers ret til refusion af dagpenge fra kommunen efter § 26 bortfalder i det pågældende arbejdsforhold fra den dag, hvor lønmodtageren i forbindelse med et kontrolbesøg træffes i arbejde hos arbejdsgiveren og indtil det tidspunkt, hvor der foreligger dokumentation for, at lønmodtageren fortsat er uarbejdsdygtig på grund af sygdom.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Hvis arbejdsgiveren mod bedre vidende uberettiget har modtaget refusion af dagpenge i et arbejdsforhold, udelukkes arbejdsgiveren ved lønmodtagerens efterfølgende sygemeldinger i det pågældende arbejdsforhold fra retten til refusion af dagpenge fra kommunen i en periode på 6 måneder.

Stk. 3. En udelukkelse fra retten til refusion af dagpenge fra kommunen efter stk. 2 sker med virkning fra den dag, hvor arbejdsgiveren i det pågældende arbejdsforhold mod bedre vidende uberettiget har modtaget refusion af dagpenge.«

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats**§ 4**

1. Efter § 21 indsættes i kapitel 7:

»Særligt vedrørende samtale og indsats i forbindelse med kontrolaktioner

§ 21 a. Modtager Arbejdsformidlingen meddelelse om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed for en person omfattet af § 2, nr. 1, og om at den pågældende anmoder om dagpenge, aktiveringsydelse eller lignende, skal Arbejdsformidlingen straks indkalde personen til en individuel samtale, der skal afholdes inden for en uge, fra meddelelsen er modtaget.

Stk. 2. Modtager kommunen meddelelse om, at der ved offentlige myndigheders kontrolaktion er rejst tvivl om den generelle rådighed for en person, som er omfattet af § 2, nr. 2 og 3, skal kommunen straks indkalde personen til en individuel samtale, der skal afholdes inden for en uge, fra meddelelsen er modtaget.

Stk. 3. Arbejdsformidlingen eller kommunen skal inden for en uge efter samtalen i stk. 1 og 2 sørge for, at personer, der er omfattet af § 2, nr. 1 og 2,

- 1) bliver formidlet til et ordinært job,
- 2) søger særligt angivne job på Beskæftigelsesministeriets database (Job- og CV-banken), eller
- 3) får udarbejdet en jobplan og herefter inden for 2 uger får et tilbud efter kapitel 10-12.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 4. Indsatsen efter stk. 3, nr. 3, kan efter behov indledes med et tilbud om vejlednings- og afklaringsforløb på op til 2 uger.

Stk. 5. Har indsatsen efter stk. 3, nr. 1 og 2, ikke inden for 3 uger fra samtalen i stk. 1 og 2 ført til, at personen er påbegyndt et job, skal Arbejdsformidlingen eller kommunen umiddelbart herefter iværksætte en indsats efter stk. 3, nr. 3.«

Lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

§ 5

§ 12 a. Kommunen har til enhver tid uden retskendelse adgang til en virksomheds lokaler m.v. med henblik på at kontrollere de oplysninger om borgernes løn- og arbejdsforhold, som ligger til grund for udbetaling af ydelser i sager, der er omfattet af denne lov, jf. § 2, stk. 4. Det er den kommune, som virksomheden ligger i, der kan foretage kontrollen.

Stk. 2-4.---

Stk. 5. Personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, kan anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår.

Stk. 6.---

1. I § 12 a, stk. 1, indsættes efter »lokaler m.v.«: » samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler«.

2. I § 12 a, stk. 1, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum: »Kommunen har ikke uden retskendelse adgang til at foretage kontrollen i private hjem.«

3. § 12 a, stk. 5, affattes således:

»*Stk. 5.* Personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, kan anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår, samt om de aktuelt modtager sociale- eller beskæftigelsesmæssige ydelser.«

Lov om integration af udlændinge i Danmark

§ 6

§ 25 a.

Stk. 1-4.---

1. I § 25 a indsættes som stykke 5 og 6:

»*Stk. 5.* En kommunalbestyrelse, der på baggrund af en offentlig kontrolaktion modtager oplysninger, som rejser tvivl om, hvorvidt en udlænding, der modtager introduktionsydelse, opfylder sin rådighedsforpligtelse, skal straks indkalde udlændingen til en individuel samtale, der skal afholdes inden 1 uge fra det tidspunkt, hvor oplysningen er modtaget.

Gældende formulering

Lovforslaget

Stk. 6. Kommunalbestyrelsen skal, såfremt udlændingen er berettiget til introduktionsydelse og ikke har problemer ud over ledighed, inden 2 uger efter samtalen

- 1) formidle et ordinært job til udlændingen,
- 2) pålægge udlændingen at søge særligt angivne job på Beskæftigelsesministeriets database (Job- og CV-banken) eller
- 3) give udlændingen tilbud som led i introduktionsprogrammet eller pålægge udlændingen at fortsætte i tidligere tilbudte aktiviteter.«

2. Efter § 31 indsættes:

»§ 31 a. Kommunalbestyrelsen skal træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 3 uger, hvis udlændingen er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2. De i 1. pkt. nævnte 3 uger regnes fra den 1. i førstkommande måned efter kommunalbestyrelsens afgørelse efter 1. pkt.

Stk. 2. Hvis en udlænding, der er omfattet af stk. 1, på ny er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at introduktionsydelsen er tilbagebetalingspligtig med 1/3 i 20 uger. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Hvis en udlænding, der er omfattet af stk. 2, på ny er eller har været i arbejde, som udlændingen mod bedre vidende ikke har oplyst om efter § 49, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at udlændingens introduktionsydelse er tilbagebetalingspligtig i 20 uger. Ved yderligere gentagelse skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse efter 1. pkt. Stk. 1, 2. pkt., finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. Er en udlænding, der er omfattet af stk. 1-3, gift med en person, der modtager introduktionsydelse eller hjælp efter lov om aktiv socialpolitik § 25, stk. 1-4 eller 12, eller § 25 a, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om, at ydelsen til ægtefællen er tilbagebetalingspligtig efter reglerne i stk. 1-3 eller efter lov om aktiv socialpolitik § 40 b.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 5. Perioder, hvori udlændingen ikke er berettiget til introduktionsydelse, herunder perioder, hvori udlændingens introduktionsydelse er ophørt efter § 31, indgår ikke i beregningen efter stk. 1-3 af den periode, hvori udlændingens introduktionsydelse er tilbagebetalingspligtig. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved afgørelse om tilbagebetalingspligt efter stk. 4.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens afgørelse om tilbagebetalingspligt efter stk. 1-4 bortfalder, når der er forløbet 5 år efter kommunalbestyrelsens afgørelse, uden at kommunalbestyrelsen har fastsat et tilbagebetalingskrav.

Stk. 7. § 95 i lov om aktiv socialpolitik finder anvendelse ved gennemførelse af tilbagebetalingskrav efter stk. 1-4.«

Til lovforslag nr. L 89. Skriftlig fremsættelse (11. november 2004)

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen) :

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v., lov om aktiv socialpolitik, lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om integration af udlændinge i Danmark (Bekæmpelse af misbrug af sociale ydelser mv., udvidelse af kontrolbeføjelser, indførelse af sanktioner, hurtig beskæftigelsesindsats mv.)

(Lovforslag nr. L 89).

Lovforslaget indeholder følgende elementer:

1. I lov om arbejdsløshedsforsikring hæves minimumssanktionerne for svig og maksimumssanktionerne for uagtsomhed i forbindelse udbetaling af dagpenge mv. Endvidere udvides Arbejdsdirektoratets beføjelser i forbindelse med kontrolaktioner.
2. I lov om aktiv socialpolitik indføres der nye sanktioner for kontanthjælpsmodtagere og starthjælpsmodtagere, der uberettiget får udbetalt ydelse, samtidig med at de arbejder.
3. I lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel indføres nye sanktioner for arbejdsgivere, der får dagpengerefusion, samtidig med at den sygemeldte er i arbejde hos arbejdsgiveren.
4. I lov om en aktiv beskæftigelsesindsats indføres der pligt for Arbejdsformidlingen henholdsvis kommunerne til straks at sørge for en hurtig beskæftigelsesindsats for personer, der under en kontrolaktion træffes som ansat, og som samtidig uberettiget får udbetalt dagpenge, kontanthjælp eller starthjælp, eller hvor der kan rejses tvivl om pågældendes generelle rådighed.
5. I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område udvides kommunernes beføjelser i forbindelse med kontrolaktioner.
6. I lov om integration af udlændinge i Danmark indføres der nye sanktioner for udlændinge, der uberettiget får udbetalt introduktionsydelse, samtidig med at de arbejder. Reglerne svarer til de foreslåede regler i lov om aktiv socialpolitik om tilbagebetaling af starthjælp. Endvidere foreslås det, at kommunerne, såfremt de modtager oplysninger om, at en udlænding, der modtager introduktionsydelse, træffes i beskæftigelse i forbindelse med en offentlig kontrolaktion, får pligt til at iværksætte en hurtig beskæftigelsesindsats i lighed med de foreslåede regler i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Formålet med forslaget er at bekæmpe misbruget af sociale ydelser mv. i de tilfælde, hvor personer uberettiget modtager dagpenge mv., samtidig med at personer arbejder.

For at imødegå misbruget foreslår regeringen, at de administrative sanktioner ved misbrug af dagpenge og andre ydelser efter arbejdsløshedsforsikringsloven sættes op. Samtidig foreslår regeringen, at der indføres nye sanktioner ved misbrug af ydelser efter lov om aktiv socialpolitik og lov om integration af udlændinge i Danmark samt ved misbrug af arbejdsgiveres dagpengerefusion efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel. På disse områder er der i dag ikke administrative sanktioner ved misbrug af reglerne.

Endvidere foreslås en hurtig beskæftigelsesindsats over for personer, der under en kontrolaktion træffes som ansatte, og som samtidig uberettiget får udbetalt dagpenge eller andre sociale ydelser, eller hvor der kan rejses tvivl om pågældendes generelle rådighed. Endelig foreslås det, at Arbejdsdirektoratets og kommunernes kontrolbeføjelser udvides. I forbindelse hermed foreslås det, at direktøren for Arbejdsdirektora-

tet får hjemmel til at fastsætte nærmere regler om, at arbejdsgivere dagligt skal registrere i en »logbog«, hvem der er beskæftiget i virksomheden, hvilket tidsrum de er beskæftiget, og hvilken løn der skal udbetales.

Forslaget skønnes samlet at betyde en mindre udgift for det offentlige af mindre omfang. Forslaget skønnes endvidere at betyde en begrænset administrativ merbelastning for det offentlige i forbindelse med forslaget om en hurtig beskæftigelsesindsats for at afprøve den generelle rådighed for personer, der uberettiget modtager sociale ydelser samtidig med at de arbejder. Forslaget har herudover ingen administrative konsekvenser af betydning for det offentlige.

Forslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser af betydning for erhvervs-

livet. De regler, der skal fastsættes administrativt om arbejdsgiveres pligt til dagligt at registrere, hvem der er ansat i virksomheden mv., vil blive forelagt Erhvervs- og Selskabsstyrelsen med henblik på en eventuel undersøgelse af de administrative konsekvenser for erhvervslivet i et af Erhvervs- og Selskabsstyrelsens virksomhedspaneler.

Forslaget har ingen miljø- eller ligestillingsmæssige konsekvenser. Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. februar 2005.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg på regeringens vegne anbefale forslaget til Tingets velvilige behandling.